

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

5. juli 2021

Indhold

III Forberedende retsakter

RÅDET

2021/C 265/01	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) 29/2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning	
	Vedtaget af Rådet den 14. juni 2021	1
2021/C 265/02	Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) 29/2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning	43

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) 29/2021

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning

Vedtaget af Rådet den 14. juni 2021

(2021/C 265/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, og artikel 79, stk. 2, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens mål om at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i henhold til artikel 67, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør blandt andet nås ved hjælp af fælles foranstaltninger vedrørende personers passage af de indre grænser og grænsekontrol ved de ydre grænser og den fælles visumpolitik, idet der bevares en nøje balance mellem den frie bevægelighed for personer på den ene side og sikkerheden på den anden.
- (2) I medfør af artikel 80 i TEUF skal EU-politikkerne om grænsekontrol, asyl og indvandring og gennemførelsen heraf være underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, herunder for så vidt angår de finansielle aspekter.
- (3) I Romerklæringen, der blev undertegnet den 25. marts 2017, bekræftede lederne af 27 medlemsstater deres forpligtelse til at arbejde hen imod et trygt og sikkert Europa og at opbygge en union, hvor alle borgere føler sig trygge og kan bevæge sig frit, hvor de ydre grænser er sikrede, med en effektiv, ansvarlig og bæredygtig migrationspolitik, der overholder internationale standarder, samt et Europa, der er fast besluttet på at bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet.
- (4) Alle aktioner, der finansieres i henhold til instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (»instrumentet«) oprettet ved denne forordning, herunder dem, der gennemføres i tredjelande, bør gennemføres under fuld overholdelse af de rettigheder og principper, der er nedfældet i gældende EU-ret og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), og bør være i overensstemmelse med Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser som følge af de internationale instrumenter, som de er part i, navnlig ved at sikre overholdelse af principperne om ikkeforskelsbehandling og nonrefoulement.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 184.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2019 (EUT C 23 af 21.1.2021, s. 406) og Rådets førstebehandlingsholdning af 14.6.2021. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (5) Det politiske mål med instrumentet er at udvikle og gennemføre solid og effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser og derved bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen, samtidig med at den frie bevægelighed for personer i Unionen opretholdes, i fuld overensstemmelse med relevant gældende EU-ret og Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser som følge af de internationale instrumenter, som de er part i.
- (6) Integreret europæisk grænseforvaltning, således som den gennemføres af den europæiske grænse- og kystvagt, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ⁽³⁾, er et ansvar, der deles mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for grænseforvaltning, herunder kystvagter, for så vidt som de udfører grænsekontrolopgaver. Den bør bidrage til at lette lovlig passage af grænserne, forhindre og opdage ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet samt effektivt forvalte migrationsstrømmene.
- (7) At lette lovlig rejseaktivitet, samtidig med at risiciene for irregulær migration og de sikkerhedsmæssige risici forebygges, blev udpeget som et af de vigtigste mål for Unionens tilgang, der blev udlagt i Kommissionens meddelelse af 23. september 2020 med titlen »Ny pagt om migration og asyl«.
- (8) Det er absolut nødvendigt med finansiel støtte fra EU-budgettet for at gennemføre integreret europæisk grænseforvaltning for, samtidig med at de grundlæggende rettigheder fuldt ud overholdes, at støtte medlemsstaterne i effektivt at forvalte passage af de ydre grænser og håndtere fremtidige udfordringer ved disse grænser, hvilke ville bidrage til imødegåelsen af alvorlig kriminalitet med en grænseoverskridende dimension.
- (9) Unionen bør yde passende finansiel støtte til medlemsstaterne for at fremme gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning og sikre, at integreret europæisk grænseforvaltning finder sted i praksis. Integreret europæisk grænseforvaltning består bl.a. af følgende komponenter, der er fastsat i forordning (EU) 2019/1896: grænsekontrol, eftersøgnings- og redningsoperationer i forbindelse med grænseovervågning, risikoanalyser, samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder støtte koordineret af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, samarbejde mellem agenturerne, herunder regelmæssig informationsudveksling, samarbejde med tredjelande, tekniske og operative foranstaltninger inden for Schengenområdet, som vedrører grænsekontrol og sigter mod bedre at imødegå ulovlig indvandring og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, brug af den nyeste teknologi, en kvalitetskontrolmekanisme og solidaritetsmekanismer.
- (10) Instrumentet bør kunne yde den nødvendige støtte til medlemsstaterne med henblik på gennemførelsen af fælles minimumsstandarder for overvågning af de ydre grænser i overensstemmelse med medlemsstaternes, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings og Kommissionens respektive beføjelser.
- (11) Da medlemsstaternes toldmyndigheder har påtaget sig et stigende antal ansvarsområder, som ofte omhandler sikkerhed og udføres ved den ydre grænse, er det vigtigt at fremme interinstitutionelt samarbejde som led i den integrerede europæiske grænseforvaltning i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896. Det er nødvendigt at sikre komplementaritet i udførelsen af grænsekontrollen og toldkontrollen ved de ydre grænser ved at yde passende EU-støtte til medlemsstaterne. Interinstitutionelt samarbejde vil ikke alene styrke toldkontrollen med henblik på at bekæmpe alle former for ulovlig handel, men vil også fremme lovlig handel og rejseaktivitet og bidrage til en sikker og effektiv toldunion.
- (12) Det er derfor nødvendigt at oprette en fond som efterfølger til Fonden for Intern Sikkerhed for perioden 2014-2020, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 ⁽⁴⁾ og (EU) nr. 515/2014 ⁽⁵⁾, ved at oprette bl.a. en fond for integreret grænseforvaltning (»fonden«).
- (13) På grund af de særlige juridiske forhold, der knytter sig til afsnit V i TEUF og de forskellige retsgrundlag, der finder anvendelse for så vidt angår politikkerne vedrørende de ydre grænser og toldkontrol, er det ikke juridisk muligt at oprette fonden som et enkelt instrument.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af Rådets afgørelse 2007/125/RIA (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 93).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

- (14) Fonden bør derfor oprettes som en overordnet ramme for Unionens finansielle støtte på området grænseforvaltning og visumpolitik, der omfatter instrumentet og instrumentet for finansiell støtte til toldkontroludstyr, der oprettes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... ⁽⁶⁾ (*). Denne ramme bør suppleres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... ⁽⁷⁾ (**), som nærværende forordning bør henvise til for så vidt angår reglerne om delt forvaltning.
- (15) Instrumentet bør bygge på resultaterne og investeringerne fra sine forgængere, Fonden for de Ydre Grænser for perioden 2007-2013, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF ⁽⁸⁾, og instrumentet for finansiell støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed for perioden 2014-2020, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014, og bør udstrækkes for at tage hensyn til den seneste udvikling.
- (16) For at sikre en ensartet kontrol ved de ydre grænser af høj kvalitet og for at lette lovlig rejseaktivitet på tværs af de ydre grænser bør instrumentet bidrage til udviklingen af en integreret europæisk grænseforvaltning, som omfatter alle de foranstaltninger inden for politik, lovgivning, systematisk samarbejde, byrdedeling, vurdering af situationen og ændrede forhold med hensyn til overgangssteder for irregulære migranter, personale, udstyr og teknologi, som medlemsstaternes kompetente myndigheder og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning kan træffe på forskellige niveauer i samarbejde med andre aktører såsom andre EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 ⁽⁹⁾, og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ⁽¹⁰⁾, og, hvor det er relevant, tredjelande og internationale organisationer.
- (17) Instrumentet bør bidrage til at forbedre effektiviteten af behandlingen af visumansøgninger med hensyn til at lette visumprocedurerne for bona fide-rejsende samt opdage og vurdere sikkerhedsrisikoen og risikoen for irregulær migration. Instrumentet bør navnlig yde finansiell bistand til støtte for digitaliseringen af behandlingen af visumansøgninger med henblik på at sikre hurtige, sikre og brugervenlige visumprocedurer til gavn for både visumansøgere og konsulater. Instrumentet bør også tjene til at sikre omfattende dækning af konsulære tjenester i hele verden. Derudover bør instrumentet sikre en ensartet gennemførelse og modernisering af den fælles visumpolitik og de foranstaltninger, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 ⁽¹¹⁾, samt bistand til medlemsstaterne i forbindelse med udstedelse af visa, herunder visa med begrænset territorial gyldighed, der udstedes af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser i overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende visa.
- (18) Instrumentet bør støtte foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser på området for de lande, der anvender Schengenreglerne, som led i gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning, der vil få det samlede Schengenområde til at fungere bedre.
- (19) Med henblik på at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, lette lovlig rejseaktivitet, bidrage til at forebygge og bekæmpe irregulære grænsepassager og gennemføre den fælles visumpolitik samt at bidrage til et højt sikkerhedsniveau inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Unionen bør instrumentet støtte udviklingen af store IT-systemer i overensstemmelse med EU-retten på grænseforvaltningsområdet. Det bør også støtte

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af ... om instrumentet for finansiell støtte til toldkontroludstyr som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (EUT L ... af ..., s. ...).

^(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 7234/21 (2018/0258 (COD)).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af ... om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT ...).

^(**) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

etableringen af interoperabilitet, som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817⁽¹²⁾ og (EU) 2019/818⁽¹³⁾, i medlemsstaterne mellem EU-informationssystemer, dvs. ind- og udrejsesystemet, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226⁽¹⁴⁾, visuminformationssystemet (VIS), der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 767/2008, det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240⁽¹⁵⁾, Eurodac, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013⁽¹⁶⁾, Schengeninformationssystemet (SIS), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860⁽¹⁷⁾, (EU) 2018/1861⁽¹⁸⁾ og (EU) 2018/1862⁽¹⁹⁾, og det centraliserede system til identifikation af medlemsstater, der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/816⁽²⁰⁾, så disse EU-informationssystemer og deres oplysningerne supplerer hinanden. Instrumentet bør også bidrage til den nødvendige udvikling på nationalt plan efter gennemførelsen af interoperabilitetskomponenterne på centralt plan, dvs. den europæiske søgeportal (ESP), en fælles biometrisk matchtjeneste (fælles BMS), et fælles identitetsregister (CIR) og en multiidentitetsdetektor (MID).

- (20) For at drage fordel af den viden og ekspertise, som de decentraliserede agenturer med kompetence inden for grænseforvaltning, visumpolitik og store IT-systemer har, bør Kommissionen rettidigt inddrage de relevante agenturer i arbejdet i det udvalg for fondene for indre anliggender, der nedsættes ved denne forordning, især i begyndelsen af og midtvejs i programmeringsperioden. Hvor det er relevant, bør Kommissionen også kunne inddrage de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer i overvågning og evaluering, navnlig med henblik på at sikre, at de aktioner, som instrumentet støtter, overholder relevant gældende EU-ret og de aftalte EU-prioriteter. Instrumentet bør supplere og styrke de aktiviteter, der gennemfører integreret europæisk grænseforvaltning, i overensstemmelse med principperne om ansvarsdeling og solidaritet mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, som udgør de to søjler i den europæiske grænse- og kystvagt.

Det betyder navnlig, at medlemsstaterne, når de udarbejder deres programmer, der gennemføres ved delt forvaltning, bør tage hensyn til de analyseværktøjer og operationelle og tekniske retningslinjer, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har udarbejdet, samt til dets uddannelsesprogram såsom det fælles

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europol's adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæiskagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/816 af 17. april 2019 om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for at supplere det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 1).

grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter, herunder disse programmets komponenter vedrørende grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse. Med henblik på at udbygge komplementariteten mellem agenturets opgaver og medlemsstaternes ansvarsområder inden for kontrol af de ydre grænser og for at sikre sammenhæng og undgå omkostningsineffektivitet bør Kommissionen rettidigt høre Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning om de udkast til programmer, som medlemsstaterne fremlægger, i det omfang de falder ind under nævnte agents kompetencer, navnlig vedrørende de aktiviteter, der finansieres via operationel støtte.

- (21) I det omfang de berørte medlemsstater anmoder om det, bør instrumentet støtte gennemførelsen af hotspottilgangen som skitseret i Kommissionens meddelelse af 13. maj 2015 med titlen »En europæisk dagsorden for migration« og godkendt af Det Europæiske Råd den 25.-26. juni 2015 og nærmere fastlagt i forordning (EU) 2019/1896. I medfør af hotspottilgangen ydes der operationel støtte til medlemsstater, der står over for uforholdsmæssigt store migrationsudfordringer ved de ydre grænser. Den sikrer integreret, samlet og målrettet bistand ud fra princippet om solidaritet og ansvarsdeling.
- (22) I en ånd af solidaritet og fælles ansvar for at beskytte de ydre grænser bør den berørte medlemsstat, når der konstateres sårbarheder eller risici, navnlig efter en Schengenevaluering i medfør af Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ⁽²¹⁾, tage hånd om problemet på passende vis ved brug af ressourcerne under sit program for at efterkomme de henstillinger, der vedtages i medfør af nævnte forordning og i overensstemmelse med de sårbarhedsvurderinger, der foretages af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896.
- (23) Instrumentet bør yde finansiel støtte til de medlemsstater, som fuldt ud varetager håndhævelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne om de ydre grænser og visa, og til de medlemsstater, der forbereder sig på fuld deltagelse i Schengen, og bør af medlemsstaterne anvendes til gavn for Unionens fælles politik for forvaltning af de ydre grænser.
- (24) Mens instrumentet yder støtte til medlemsstaternes investeringer i grænseforvaltning, bør det ikke yde finansiering til nye, permanente infrastrukturer og bygninger ved de indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er ophævet. Ved disse grænser bør instrumentet dog støtte investeringer i flytbar infrastruktur til grænsekontrol og vedligeholdelse, begrænset opgradering eller udskiftning af eksisterende infrastruktur, der er nødvendig for fortsat at overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽²²⁾.
- (25) I overensstemmelse med protokol nr. 5 til tiltrædelsesakten af 2003 om persontransitten mellem Kaliningradregionen og de andre dele af Den Russiske Føderation bør instrumentet afholde eventuelle supplerende omkostninger, der opstår som følge af gennemførelsen af de specifikke bestemmelser i gældende EU-ret vedrørende sådan transit, dvs. Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 ⁽²³⁾ og (EF) nr. 694/2003 ⁽²⁴⁾. Behovet for fortsat finansiel støtte til dækning af mistede gebyrer bør dog afhænge af den gældende visumordning mellem Unionen og Den Russiske Føderation.
- (26) For at bidrage til at nå instrumentets politiske mål bør medlemsstaterne sikre, at deres programmer omfatter aktioner, der opfylder alle instrumentets specifikke mål, og at fordelingen af midler mellem de specifikke mål sikrer, at disse mål kan nås.
- (27) I overensstemmelse med princippet om efficiens bør det tilstræbes at skabe synergier og sammenhæng med andre EU-fonde, og det bør undgås, at aktioner overlapper hinanden.
- (28) Tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat, udgør et af elementerne i den integrerede europæiske grænseforvaltning, der er fastsat i forordning (EU) 2019/1896. Som følge af instrumentets art og mål falder foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse dog uden for anvendelsesområdet for støtte fra instrumentet og er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... ⁽²⁵⁾ (*).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁽²³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8).

⁽²⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 694/2003 af 14. april 2003 om ensartet udformning af forenkledede transitdokumenter (FTD) og forenkledede jernbanetransitdokumenter (FRTD) som omhandlet i forordning (EF) nr. 693/2003 (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 15).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden (EUT L ...).

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6486/21 (2018/0248 (COD)).

- (29) For at anerkende den vigtige rolle, medlemsstaternes toldmyndigheder spiller ved de ydre grænser, og sikre, at de har tilstrækkelige midler til deres rådighed til at udføre den brede vifte af deres opgaver ved disse grænser, bør instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr tildele disse nationale myndigheder de nødvendige midler til at investere i udstyr til gennemførelse af toldkontrol samt til udstyr, som kan tjene andre formål end toldkontrol såsom grænsekontrol.
- (30) Det meste toldkontroludstyr og de fleste informations- og kommunikationsteknologisystemer (IKT-systemer) kan være lige passende eller vise sig også at kunne anvendes til kontrol af overholdelsen af andre EU-retsakter såsom bestemmelser om grænseforvaltning, visa eller politisamarbejde. Fonden er derfor udformet som to indbyrdes komplementære instrumenter med særskilte, men sammenhængende anvendelsesområder for så vidt angår indkøb af udstyr. På den ene side vil instrumentet yde finansiel støtte til udstyr og IKT-systemer, hvis hovedformål er integreret grænseforvaltning, og som også vil kunne anvendes på det supplerende område toldkontrol. På den anden side vil instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr yde finansiel støtte til udstyr, hvis hovedformål er toldkontrol, og som også vil kunne anvendes til andre formål såsom grænsekontrol og sikkerhed. En sådan fordeling af rollerne vil fremme interinstitutionelt samarbejde som en del af tilgangen til integreret europæisk grænseforvaltning som fastsat i forordning (EU) 2019/1896 og dermed gøre det muligt for told- og grænsemyndighederne at arbejde sammen og maksimere virkningerne af EU-budgettet gennem deling af kontroludstyr og dette udstyrs interoperabilitet.
- (31) Grænseovervågning til søs er en af de funktioner, som udføres af kystvagter inden for Unionens havområde. De nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner, er også ansvarlige for en lang række opgaver, der vil kunne omfatte, men ikke er begrænset til, søfartssikkerhed, sikkerhed, eftersøgnings- og redningsoperationer, grænsekontrol, fiskerikontrol, toldkontrol, almindelig retshåndhævelse og miljøbeskyttelse. Den brede vifte af kystvagtfunktioner medfører, at de er omfattet af forskellige EU-politikker, imellem hvilke det bør tilstræbes at skabe synergi for at opnå mere effektive og formålstjenlige resultater.
- (32) Når medlemsstaterne gennemfører aktioner finansieret i henhold til instrumentet, som vedrører overvågning af søgrænser, bør de være særligt opmærksomme på deres internationale forpligtelser med hensyn til eftersøgnings- og redningsoperationer til søs. I den forbindelse bør det være muligt at anvende udstyr og systemer, der støttes i henhold til instrumentet, til at håndtere eftersøgnings- og redningsoperationer i situationer, der kunne opstå under en grænseovervågningsoperation til søs.
- (33) Ud over EU-samarbejdet om kystvagternes opgaver mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 ⁽²⁶⁾, og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 ⁽²⁷⁾, bør der også opnås større sammenhæng mellem aktiviteterne på det maritime område på nationalt plan. Synergier mellem de forskellige aktører i det maritime miljø bør stemme overens med strategierne for den integrerede europæiske grænseforvaltning og strategierne for maritim sikkerhed.
- (34) For at øge komplementariteten og styrke sammenhængen mellem aktiviteterne til søs samt undgå overlapninger og lette de budgetmæssige begrænsninger på et område, hvor aktiviteterne er omkostningskrævende såsom det maritime område, bør det også være muligt yderligere at anvende instrumentet til at yde støtte til maritime operationer med flere formål.
- (35) Udstyr og IKT-systemer, der finansieres i henhold til instrumentet, bør også kunne anvendes til at nå målene for Fonden for Intern Sikkerhed, der oprettes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... ⁽²⁸⁾ ^(*), og Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der oprettes ved forordning (EU) .../... ^(**). Sådant udstyr og sådanne IKT-systemer bør fortsat være til rådighed og kunne bringes i anvendelse med henblik på effektive og sikre grænsekontrolaktiviteter, og anvendelsen af sådant udstyr og sådanne IKT-systemer til målene for Fonden for Intern Sikkerhed og Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden bør være tidsbegrænset.

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæiskagentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 af 19. marts 2019 om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EUT L 83 af 25.3.2019, s. 18).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om oprettelse af Fonden for Intern Sikkerhed (EUT ...).

^(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6488/21 (2018/0250 (COD)).

^(**) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6486/21 (2018/0248 (COD)).

- (36) Instrumentet bør i overensstemmelse med dets specifikke mål primært tjene Unionens interne politik. Instrumentet bør samtidig, hvor det er relevant, kunne støtte aktioner i overensstemmelse med Unionens prioriteter i og i relation til tredjelande. Disse aktioner bør gennemføres i fuld synergi og sammenhæng med og supplere andre aktioner uden for Unionen, der støttes via Unionens eksterne finansieringsinstrumenter. Navnlig bør sådanne aktioner gennemføres på en måde, som sikrer fuld overensstemmelse med Unionens eksterne politik, respekt for princippet om udviklingsvenlig politikkohærens og overensstemmelse med de strategiske programmeringsdokumenter for det pågældende land eller den pågældende region. Sådanne aktioner bør også koncentreres om ikkeudviklingsorienterede foranstaltninger, tjene interesserne i Unionens interne politik og være i overensstemmelse med de aktiviteter, der iværksættes internt i Unionen. I sine midtvejsevalueringer og retrospektive evalueringer bør Kommissionen være særlig opmærksom på gennemførelsen af aktioner i eller i relation til tredjelande.
- (37) Finansiering fra EU-budgettet bør koncentrereres om aktioner, for hvilke Unionens intervention kan skabe merværdi sammenlignet med medlemsstaternes aktioner hver for sig. Da Unionen bedre end medlemsstaterne er i stand til at skabe rammerne for EU-solidaritet inden for grænseforvaltning og den fælles visumpolitik samt skabe grundlag for at udvikle de fælles store IT-systemer, der understøtter politikken på disse områder, bør finansiel støtte, der ydes i henhold til denne forordning, navnlig bidrage til at styrke nationale kapaciteter og EU-kapaciteter på disse områder.
- (38) Når modtagere af EU-finansiering promoverer de aktioner, der støttes af instrumentet, bør de give oplysninger på målgruppens sprog. For at sikre synlighed af EU-finansieringen bør modtagere af denne finansiering henvise til dens oprindelse, når de oplyser om aktioner. Med henblik herpå bør modtagerne sikre, at al kommunikation til medierne og offentligheden viser Unionens logo og udtrykkeligt nævner Unionens finansielle støtte.
- (39) Det bør være muligt for Kommissionen at anvende finansielle midler i henhold til instrumentet til at fremme bedste praksis og udveksling af oplysninger om gennemførelsen af instrumentet.
- (40) Kommissionen bør rettidigt offentliggøre oplysninger om den støtte, der ydes fra den tematiske facilitet ved direkte eller indirekte forvaltning, og bør, hvor det er relevant, ajourføre sådanne oplysninger. Det bør være muligt at sortere dataene efter specifikt mål, støttemodtagers navn, det beløb, der er indgået retlige forpligtelser for, og foranstaltningens art og formål.
- (41) En medlemsstat kan anses for ikke at overholde den relevante gældende EU-ret, herunder for så vidt angår brug af operationel støtte fra instrumentet, hvis den ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til traktaterne på områderne grænseforvaltning og visumpolitik, herunder for så vidt angår grundlæggende rettigheder, hvis der er en tydelig risiko for, at nævnte medlemsstat i alvorlig grad tilsidesætter Unionens værdier, når den gennemfører gældende EU-ret vedrørende grænseforvaltning og visumpolitik, eller hvis der i en evalueringsrapport i forbindelse med Schengenevaluering- og overvågningsmekanismen, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013, konstateres mangler på det relevante område.
- (42) Instrumentet bør sikre en fair og gennemsigtig fordeling af midlerne for at nå målene i denne forordning. For at opfylde kravene om gennemsigtighed bør Kommissionen offentliggøre oplysninger om den tematiske facilitets årlige og flerårige arbejdsprogrammer. I overensstemmelse med forordning (EU) .../... (*) bør hver medlemsstat sikre, at der senest seks måneder efter godkendelsen af dens program findes et særskilt websted, der indeholder oplysninger om dens program, og som omfatter programmets mål, aktiviteter, tilgængelige finansieringsmuligheder og resultater.
- (43) Denne forordning bør fastsætte de indledende beløb til medlemsstaternes programmer, som består af faste beløb som fastsat i bilag I og et beløb beregnet på grundlag af kriterierne i nævnte bilag, og som afspejler længden af og indvirkningsniveauerne ved land- og søgrænseafsnittene, arbejdsbyrden i lufthavne og på konsulater og antallet af konsulater. I betragtning af de særlige behov i de medlemsstater, der har haft det største antal asylansøgninger per indbygger i 2018 og 2019, er det hensigtsmæssigt at øge de faste beløb for Cypern, Malta og Grækenland.
- (44) Medlemsstaternes programmers indledende beløb bør danne grundlaget for medlemsstaternes langsigtede investeringer. For at tage hensyn til ændringer i udgangssituationen såsom presset på de ydre grænser og arbejdsbyrden ved de ydre grænser og på konsulater bør der midtvejs i programmeringsperioden tildeles medlemsstaterne et supplerende beløb, som bør være baseret på de statistiske data i overensstemmelse med bilag I under hensyntagen til status for deres programgennemførelse.
- (45) Kommissionen bør foretage en midtvejsevaluering af denne forordning. Denne midtvejsevaluering bør anvendes til at vurdere instrumentets effektivitet og EU-merværdi og give et gennemsigtigt overblik over, hvordan instrumentet er gennemført.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

- (46) Da udfordringerne på området grænseforvaltning og visumpolitik hele tiden ændrer sig, er der behov for at tilpasse tildelingen af finansiering til ændringer i prioriteterne for visumpolitikken og grænseforvaltningen, herunder ændringer som følge af det øgede pres ved grænsen, og behov for at kanalisere finansiering til de prioriteter, der har den største EU-merværdi. For at imødekomme presserende behov og ændringer i politik og EU-prioriteter og for at kanalisere finansiering til aktioner med stor EU-merværdi bør en del af finansieringen via en tematisk facilitet periodisk blive tildelt specifikke aktioner, EU-aktioner og krisebistand. Den tematiske facilitet giver fleksibilitet i forvaltningen af instrumentet og vil også kunne gennemføres gennem medlemsstaternes programmer.
- (47) Medlemsstaterne bør opfordres til at anvende en del af deres programtildelinger til at finansiere aktioner, der er anført på listen i bilag IV, ved at nyde godt af et højere EU-bidrag.
- (48) Instrumentet bør bidrage til at dække driftsomkostninger, der vedrører grænseforvaltning, den fælles visumpolitik og store IT-systemer, for at sætte medlemsstaterne i stand til at opretholde den kapacitet, der er afgørende for Unionen som helhed. En sådan støtte bør bestå af fuld refusion af specifikke omkostninger, der vedrører instrumentets mål, og bør udgøre en integrerende del af medlemsstaternes programmer.
- (49) En del af de disponible midler fra instrumentet vil kunne tildeles medlemsstaternes programmer til gennemførelse af specifikke aktioner ud over den indledende tildeling. Disse specifikke aktioner bør identificeres på EU-plan og bør vedrøre aktioner med EU-merværdi, som kræver samarbejde mellem medlemsstaterne, eller aktioner, der er nødvendige for at sætte ind over for udviklinger i Unionen, som kræver, at der stilles supplerende midler til rådighed for en eller flere medlemsstater, for eksempel køb gennem medlemsstaternes programmer af det tekniske udstyr, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har brug for til at udføre sine operationelle aktiviteter, modernisering af behandlingen af visumansøgninger, udvikling af store IT-systemer og etablering af interoperabilitet mellem disse systemer. Kommissionen bør fastlægge disse specifikke aktioner i sine arbejdsprogrammer.
- (50) For at supplere gennemførelsen af instrumentets politiske mål på nationalt plan gennem medlemsstaternes programmer bør instrumentet også yde støtte til aktioner på EU-plan. Sådanne aktioner bør tjene overordnede strategiske formål inden for instrumentets indsatsområde vedrørende politikanalyse og innovation, tværnational gensidig læring og tværnationale partnerskaber samt afprøvning af nye initiativer og aktioner på tværs af Unionen.
- (51) Med henblik på at styrke Unionens kapacitet til øjeblikkeligt at dække akutte og specifikke behov i tilfælde af en krisesituation såsom en stor eller uforholdsmæssigt stor tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, navnlig ved de grænseafsnit, der er tildelt et højt eller kritisk indvirkningsniveau i medfør af forordning (EU) 2019/1896, eller andre situationer, hvor det er behørigt begrundet, at der kræves øjeblikkelig handling ved de ydre grænser, bør det være muligt at yde krisebistand i overensstemmelse med den ramme, der er fastsat i nærværende forordning.
- (52) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele varigheden af instrumentet, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter ⁽²⁹⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure. Det primære referencebeløb, der er tildelt instrumentet, forhøjes med et yderligere beløb på 1 mia. EUR i 2018-priser som angivet i bilag II til Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽³⁰⁾.
- (53) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³¹⁾ («finansforordningen») finder anvendelse på instrumentet. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter.

⁽²⁹⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

⁽³⁰⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (54) Med henblik på gennemførelsen af aktioner ved delt forvaltning bør instrumentet være en del af en sammenhængende ramme bestående af denne forordning, finansforordningen og forordning (EU) .../... (*).
- (55) Forordning (EU) .../... (*) fastsætter indsatsrammen for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond, Fonden for Retfærdig Omstilling, Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning, og den fastsætter navnlig regler for programmering, overvågning, evaluering, forvaltning og kontrol af EU-fonde, der gennemføres ved delt forvaltning. Derudover er det nødvendigt at angive målene for instrumentet for grænseforvaltning og visumpolitik i nærværende forordning og at fastsætte specifikke bestemmelser vedrørende de aktioner, der kan finansieres i henhold til instrumentet.
- (56) En forfinansieringsordning for instrumentet er fastsat i forordning (EU) .../... (*), og en specifik forfinansieringssats er fastsat i nærværende forordning. For at sikre at en hurtig reaktion er mulig i krisesituationer, er det desuden hensigtsmæssigt at fastsætte en specifik forfinansieringssats for krisebistand. Forfinansieringsordningen bør sikre, at medlemsstaterne har midler til at yde støtte til støttemodtagere fra begyndelsen af deres programmers gennemførelse.
- (57) Finansieringsformer og gennemførelsesmetoder i henhold til denne forordning bør vælges på grundlag af, om de giver mulighed for at nå de specifikke mål for aktionerne og give resultater, idet der navnlig tages hensyn til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og risikoen for manglende overholdelse. Når dette valg foretages, bør anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne som omhandlet i finansforordningens artikel 125, stk. 1, overvejes.
- (58) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, kan der ydes tilskud til en allerede påbegyndt aktion, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte aktionen inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Dog er omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, ikke berettigede til EU-finansiering, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. For at undgå enhver afbrydelse af EU-støtte, der kan være til skade for Unionens interesser, bør det i en begrænset periode ved begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 være muligt, at omkostninger, der er påløbet i forbindelse med aktioner, der støttes i henhold til nærværende forordning ved direkte forvaltning, og som allerede er påbegyndt, kan anses for berettigede til EU-finansiering fra den 1. januar 2021, selv om disse omkostninger er påløbet, inden ansøgningen om tilskud eller anmodningen om bistand blev indgivet.
- (59) For at gøre bedst mulig brug af princippet om én enkelt revision er det hensigtsmæssigt at fastsætte specifikke regler for kontrol og revision af projekter, hvor støttemodtagerne er internationale organisationer, hvis interne kontrolsystemer er blevet positivt vurderet af Kommissionen. For sådanne projekter bør forvaltningsmyndighederne have mulighed for at begrænse deres forvaltningsverificeringer, forudsat at støttemodtageren rettidigt leverer alle nødvendige data og oplysninger om projektets forløb og de underliggende udgifters støtteberettigelse. Hvis et projekt, der gennemføres af en sådan international organisation, indgår i en revisionsstikprøve, bør det desuden være muligt for revisionsmyndigheden at udføre sit arbejde i overensstemmelse med principperne i den internationale standard om beslægtede opgaver (ISRS) 4400, »Aftalte arbejdshandlinger vedrørende regnskabsmæssige oplysninger«.
- (60) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽³²⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽³³⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽³⁴⁾ og (EU) 2017/1939⁽³⁵⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽³³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽³⁶⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten, og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder. Medlemsstaterne bør samarbejde fuldt ud og yde al nødvendig bistand til EU-institutionerne, -organerne og -agenturerne i forbindelse med beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

- (61) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af EU-budgettet.
- (62) I henhold til Rådets afgørelse 2013/755/EU ⁽³⁷⁾ kan personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande eller territorier, modtage finansiering under overholdelse af de regler og mål, der gælder for instrumentet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, med hvilket det pågældende oversøiske land eller territorium er forbundet.
- (63) I henhold til artikel 349 i TEUF og i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2017 med titlen »Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi«, som Rådet tilsluttede sig i sine konklusioner af 12. april 2018, bør de relevante medlemsstater sikre, at deres programmer omhandler de nye trusler, som regionerne i den yderste periferi står over for. Instrumentet bør støtte disse medlemsstater med tilstrækkelige midler for at hjælpe regionerne i den yderste periferi, som det er hensigtsmæssigt.
- (64) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽³⁸⁾ bør instrumentet evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af instrumentets virkninger i praksis. For at kunne måle instrumentets resultater bør der fastsættes indikatorer og relaterede mål i forbindelse med hvert af instrumentets specifikke mål. Disse indikatorer bør omfatte kvalitative og kvantitative indikatorer.
- (65) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽³⁹⁾, og forpligtelsen til at nå De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling bør aktionerne i henhold til denne forordning bidrage til at nå et overordnet mål om, at 30 % af alle udgifter i den flerårige finansielle ramme bruges på at integrere klimamål, og til at arbejde hen imod ambitionen om, at 7,5 % af budgettet går til udgifter til biodiversitet i 2024 og 10 % i 2026 og 2027, idet der tages hensyn til de eksisterende overlap mellem klima- og biodiversitetsmålene. Instrumentet bør støtte aktiviteter, der overholder Unionens klima- og miljøstandarder og -prioriteter, og som ikke væsentlig vil skade miljømål som omhandlet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ⁽⁴⁰⁾.
- (66) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 ⁽⁴¹⁾ og enhver anden retsakt gældende for programmeringsperioden 2014-2020 bør fortsat finde anvendelse på programmer og projekter, der støttes under instrumentet i programmeringsperioden 2014-2020. Eftersom gennemførelsesperioden for forordning (EU) nr. 514/2014 overlapper med den programmeringsperiode, der er omfattet af nærværende forordning, og for at

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽³⁷⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union (»associeringsafgørelse«) (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

⁽³⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁹⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112).

sikre kontinuitet i gennemførelsen af visse projekter, som er godkendt ved nævnte forordning, bør der fastsættes bestemmelser om faser for projekter. Hver individuel fase af et projekt bør gennemføres i overensstemmelse med reglerne for den programmeringsperiode, under hvilken fasen modtager finansiering.

- (67) Kommissionen og medlemsstaterne bør via indikatorer og regnskabsaflæggelse overvåge gennemførelsen af instrumentet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) .../...^(*) og nærværende forordning. Fra 2023 bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen årlige præstationsrapporter, der dækker det seneste regnskabsår. Disse rapporter bør indeholde oplysninger om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af medlemsstaternes programmer. Medlemsstaterne bør også forelægge Kommissionen sammendrag af disse rapporter. Kommissionen bør oversætte disse sammendrag til alle Unionens officielle sprog og gøre dem offentligt tilgængelige på sit websted sammen med links til medlemsstaternes websteder, der er omhandlet i forordning (EU) .../...^(*).
- (68) For at supplere og ændre ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår listen over aktioner i bilag III, listen over aktioner, der er berettiget til højere medfinansieringssatser i bilag IV, operationel støtte i henhold til bilag VII og videreudviklingen af overvågnings- og evalueringsrammen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (69) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴²⁾. Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der pålægger medlemsstaterne fælles forpligtelser, navnlig forpligtelser vedrørende meddelelse af oplysninger til Kommissionen, mens rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, som vedrører de nærmere ordninger for meddelelse af oplysninger til Kommissionen inden for rammerne af programmering og rapportering, da de er af rent teknisk art. Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende vedtagelse af afgørelser om tildeling af krisebistand, der er fastsat i nærværende forordning.
- (70) En medlemsstat bør ikke samtidig deltage i instrumentet og i et midlertidigt finansielt EU-instrument, som bidrager til støtteberettigede medlemsstaters finansiering af bl.a. aktioner ved Unionens nye ydre grænser med henblik på gennemførelse af Schengenreglerne om grænser, visum og kontrol ved de ydre grænser.
- (71) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (72) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁴³⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽⁴⁴⁾.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

(42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(43) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

(44) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

- (73) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁴⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁴⁶⁾.
- (74) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁴⁷⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁴⁸⁾.
- (75) For at præcisere arten af og måderne for deltagelse i instrumentet for lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, bør der træffes yderligere ordninger mellem Unionen og disse lande efter de relevante bestemmelser i deres respektive associeringsaftaler. Sådanne ordninger bør udgøre internationale aftaler, jf. artikel 218 i TEUF. For at minimere et eventuelt tomrum mellem det tidspunkt, hvor instrumentet bliver bindende for det pågældende land, og ordningernes ikrafttræden, er det hensigtsmæssigt at indlede forhandlingerne om sådanne ordninger hurtigst muligt, efter at det pågældende land har underrettet Rådet og Kommissionen om sin beslutning om at acceptere indholdet af instrumentet og gennemføre det i sin interne retsorden. Sådanne ordninger bør indgås, efter at det pågældende land skriftligt har meddelt, at alle dets interne krav er opfyldt.
- (76) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (77) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁴⁹⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (78) Der er hensigtsmæssigt at tilpasse denne forordnings anvendelsesperiode til anvendelsesperioden for forordning (EU, Euratom) 2020/2093.
- (79) For at sikre kontinuitet i ydelsen af støtte på det relevante politikområde, og for at gennemførelsen kan påbegyndes fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027, bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt og bør finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning opretter instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (»instrumentet«) som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (»fonden«) for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

Denne forordning opretter sammen med forordning (EU) .../... (*) fonden for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

⁽⁴⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁸⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽⁴⁹⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 7234/21 (2018/0258 (COD)).

Denne forordning fastsætter instrumentets politiske mål, instrumentets specifikke mål og foranstaltninger til gennemførelse af disse specifikke mål, budgettet for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelse af sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »grænseovergangssted«: grænseovergangssted som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) 2016/399
- 2) »integreret europæisk grænseforvaltning«: integreret europæisk grænseforvaltning som omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) 2019/1896
- 3) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399 og indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er blevet ophævet
- 4) »afsnit af den ydre grænse«: afsnit af den ydre grænse som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2019/1896
- 5) »hotspotområde«: hotspotområde som defineret i artikel 2, nr. 23), i forordning (EU) 2019/1896
- 6) »indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er blevet ophævet«:
 - a) den fælles grænse mellem en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, og en medlemsstat, der i henhold til sin tiltrædelsesakt er forpligtet til at anvende Schengenreglerne fuldt ud, men for hvilken den relevante rådsafgørelse om bemyndigelse af den pågældende medlemsstat til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft
 - b) den fælles grænse mellem to medlemsstater, der i henhold til de respektive tiltrædelsesakter er forpligtet til at anvende Schengenreglerne fuldt ud, men for hvilke den relevante rådsafgørelse om bemyndigelse af de pågældende medlemsstater til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft
- 7) »krisesituation«: en situation, der skyldes et akut og ekstraordinært pres, hvor et stort eller uforholdsmæssigt højt antal tredjelandsstatsborgere har passeret, passerer eller forventes at passere en eller flere medlemsstaters ydre grænser, eller hvor hændelser i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet finder sted ved en eller flere medlemsstaters ydre grænser, og disse hændelser har betydelig indvirkning på grænsesikkerheden i et sådant omfang, at det vil kunne bringe Schengenområdet funktionsmåde i fare, eller enhver anden situation, hvor det er blevet behørigt begrundet, at øjeblikkelig handling ved de ydre grænser inden for instrumentets mål kræves
- 8) »specifikke aktioner«: tværnationale eller nationale projekter, der tilfører EU-merværdi, i overensstemmelse med instrumentets mål, hvortil en, flere eller alle medlemsstater kan modtage en supplerende tildeling til deres programmer
- 9) »operationel støtte«: en del af en medlemsstats tildeling, som kan anvendes som støtte til de offentlige myndigheder, der har ansvaret for at udføre de opgaver og levere de tjenester, som udgør offentlige tjenester for Unionen
- 10) »EU-aktioner«: tværnationale projekter eller projekter af særlig interesse for Unionen, der gennemføres i overensstemmelse med instrumentets mål.

Artikel 3

Instrumentets mål

1. Det politiske mål med instrumentet som en del af fonden er at sikre en solid og effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser og derved bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen, samtidig med at den frie bevægelighed for personer i Unionen opretholdes, i fuld overensstemmelse med relevant gældende EU-ret og Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser som følge af internationale instrumenter, som de er part i.
2. Inden for rammerne af det politiske mål i stk. 1 skal instrumentet bidrage til følgende specifikke mål:
 - a) at støtte en effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser, der gennemføres af den europæiske grænse- og kystvagtsystem som et delt ansvar mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning for derved at lette lovlig passage af grænserne, forhindre og opdag ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet samt effektivt forvalte migrationsstrømmene

- b) at støtte den fælles visumpolitik for at sikre en harmoniseret tilgang til udstedelse af visa og lette lovlig rejseaktivitet og samtidig bidrage til at forebygge migrations- og sikkerhedsrelaterede risici.
3. Inden for rammerne af de specifikke mål i stk. 2 skal instrumentet gennemføres via de i bilag II anførte gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 4

Ikkeforskelsbehandling og respekt for de grundlæggende rettigheder

Aktioner, der finansieres i henhold til instrumentet, gennemføres under fuld overholdelse af de rettigheder og principper, der er nedfældet i gældende EU-ret og chartret, samt Unionens internationale forpligtelser vedrørende grundlæggende rettigheder, navnlig ved at sikre overholdelse af principperne om ikkeforskelsbehandling og nonrefoulement.

Artikel 5

Anvendelsesområde for støtten

1. Inden for rammerne af dets mål og i overensstemmelse med de i bilag II anførte gennemførelsesforanstaltninger skal instrumentet navnlig støtte de aktioner, der er anført i bilag III.

For at kunne håndtere uforudsete eller nye omstændigheder tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at ændre listen over aktioner i bilag III med henblik på at tilføje nye aktioner.

2. For at nå sine mål kan instrumentet i overensstemmelse med Unionens prioriteter støtte aktioner som omhandlet i bilag III i og i relation til tredjelande, hvor det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med artikel 20.

3. For så vidt angår aktioner i og i relation til tredjelande sikrer Kommissionen og medlemsstaterne sammen med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder, koordination med relevante EU-politikker, -strategier og -instrumenter. De sikrer navnlig, at aktioner i og i relation til tredjelande:

- a) udføres i synergi og sammenhæng med andre aktioner uden for Unionen, der støttes via andre EU-instrumenter
- b) er i overensstemmelse med Unionens eksterne politik, respekterer princippet om udviklingsvenlig politikkoherens og er i overensstemmelse med de strategiske programmeringsdokumenter for den pågældende region eller det pågældende land
- c) koncentrerer om foranstaltninger, der ikke er udviklingsorienterede, og
- d) tjener interesserne i Unionens interne politikker og er i overensstemmelse med aktiviteter, der iværksættes inden for Unionen.

4. Følgende aktioner er ikke støtteberettigede:

- a) aktioner som omhandlet i bilag III, punkt 1, litra a), ved de indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er ophævet
- b) aktioner i forbindelse med midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i den i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2016/399 anvendte betydning
- c) aktioner, der som primært formål har toldkontrol.

Uanset første afsnit kan aktioner som omhandlet i første afsnit anses for at være støtteberettigede i tilfælde af en krisesituation.

KAPITEL II

FINANSIEL RAMME OG GENNEMFØRELSESRAMME

AFDELING 1

Fælles bestemmelser

Artikel 6

Generelle principper

1. Den støtte, der ydes i henhold til instrumentet, skal supplere nationale, regionale eller lokale interventioner og fokusere på at tilføre EU-merværdi til opnåelse af instrumentets mål.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at den støtte, der ydes i henhold til instrumentet og af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med de relevante EU-aktioner, -politikker og -prioriteter og supplerer støtte ydet i henhold til andre EU-instrumenter.

3. Instrumentet skal gennemføres ved direkte, delt eller indirekte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c).

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af instrumentet for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 udgør 5 241 000 000 EUR i løbende priser.

2. Som følge af den programspecifikke justering, der er fastsat i artikel 5 i forordning (EU, Euratom) 2020/2093, forhøjes det beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, med en yderligere tildeling på 1 000 000 000 EUR i faste 2018-priser som angivet i nævnte forordnings bilag II.

3. Finansieringsrammen anvendes som følger:

a) 3 668 000 000 EUR tildeles medlemsstaternes programmer, hvoraf 200 568 000 EUR tildeles den særlige transitordning, der er omhandlet i artikel 17

b) 1 573 000 000 EUR tildeles den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8.

4. Den i stk. 2 omhandlede yderligere tildeling tildeles den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8.

5. På Kommissionens initiativ afsættes op til 0,52 % af finansieringsrammen til teknisk bistand som omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) 2021/... (*) til gennemførelse af instrumentet.

6. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i deres respektive associeringsaftaler fastægges der ordninger for at præcisere arten af og måderne for deltagelse i instrumentet for lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne. Hurtigst muligt efter at det berørte land har givet underretning om sin beslutning om at acceptere indholdet af instrumentet og gennemføre det i sin interne retsorden i overensstemmelse med den relevante associeringsaftale, forelægger Kommissionen Rådet en henstilling med henblik på indledning af forhandlinger om disse ordninger i henhold til artikel 218, stk. 3, i TEUF. Ved modtagelsen af henstillingen træffer Rådet straks afgørelse om bemyndigelse til at indlede disse forhandlinger. De finansielle bidrag fra disse lande tilføjes de samlede midler, der er til rådighed i finansieringsrammen, der er omhandlet i stk. 1.

7. I overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) .../... (*) kan op til 5 % af den oprindelige tildeling til en medlemsstat fra enhver af fondene i henhold til nævnte forordning ved delt forvaltning overføres til instrumentet ved direkte eller indirekte forvaltning efter anmodning fra den pågældende medlemsstat. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), eller indirekte i overensstemmelse med nævnte afsnits litra c). Disse midler anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

Artikel 8

Almindelige bestemmelser om gennemførelse af den tematiske facilitet

1. Det i artikel 7, stk. 3, litra b), omhandlede beløb tildeles fleksibelt via en tematisk facilitet ved delt, direkte eller indirekte forvaltning som fastsat i arbejdsprogrammerne. I betragtning af instrumentets interne karakter tjener den tematiske facilitet primært Unionens interne politik i overensstemmelse med de specifikke mål i artikel 3, stk. 2.

Finansiering fra den tematiske facilitet skal anvendes til dens komponenter, som er følgende:

a) specifikke aktioner

b) EU-aktioner, og

c) krisebistand som omhandlet i artikel 25.

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ som omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) 2021/... (*) modtager også støtte fra det beløb, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 7, stk. 3, litra b).

2. Finansiering fra den tematiske facilitet skal anvendes til prioriteter med høj EU-merværdi eller til at reagere på presserende behov i overensstemmelse med aftalte EU-prioriteter som afspejlet i bilag II, herunder behovet for at beskytte de ydre grænser og forebygge og opdage grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig smugling af migranter og menneskehandel, og irregulær indvandring, samt til effektivt at forvalte migrationsstrømmene og støtte den fælles visumpolitik.

Den finansiering, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, må, med undtagelse af finansiering, der anvendes til krisebistand i overensstemmelse med artikel 25, kun støtte aktionerne anført på listen i bilag III.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

3. Kommissionen samarbejder med civilsamfundsorganisationer og relevante netværk, navnlig med henblik på at udarbejde og evaluere arbejdsprogrammerne for EU-aktioner, der finansieres i henhold til instrumentet.
4. Når finansiering fra den tematiske facilitet ydes til medlemsstaterne ved direkte eller indirekte forvaltning, sikrer Kommissionen, at der ikke udvælges projekter, som påvirkes af en begrundet udtalelse fremsat af Kommissionen vedrørende traktatbrudsprocedurer i henhold til artikel 258 i TEUF, der rejser tvivl om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne eller projekternes præstation.
5. Med henblik på artikel 23 og artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) .../... (*) skal den pågældende medlemsstat, hvor finansiering fra den tematiske facilitet gennemføres ved delt forvaltning, sikre, at, og Kommissionen skal vurdere, om, de planlagte aktioner ikke påvirkes af en begrundet udtalelse fremsat af Kommissionen vedrørende traktatbrudsprocedurer i henhold til artikel 258 i TEUF, der rejser tvivl om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne eller aktionernes præstation.
6. Kommissionen fastsætter det samlede beløb, der skal stilles til rådighed for den tematiske facilitet under de årlige bevillinger på EU-budgettet.
7. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter finansieringsafgørelser som omhandlet i finansforordningens artikel 110 vedrørende den tematiske facilitet, hvori de mål og aktioner, der skal støttes, fastsættes, og beløbene til hver af komponenterne som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, præciseres. Finansieringsafgørelser kan være årlige eller flerårige og kan omfatte en eller flere komponenter i den tematiske facilitet, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende forordnings artikel 32, stk. 3.
8. Kommissionen sikrer, at fordelingen af midlerne blandt de specifikke mål i artikel 3, stk. 2, er fair og gennemsigtig. Kommissionen aflægger rapport om anvendelsen og fordelingen af den tematiske facilitet mellem de komponenter, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, herunder om den støtte, der ydes til aktioner i eller i relation til tredjelande inden for rammerne af EU-aktionerne.
9. Efter vedtagelsen af en finansieringsafgørelse som omhandlet i stk. 7 kan Kommissionen ændre medlemsstaternes programmer i overensstemmelse hermed.

AFDELING 2

Støtte og gennemførelse ved delt forvaltning

Artikel 9

Anvendelsesområde

1. Denne afdeling finder anvendelse på den del af beløbet, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, litra a), og de supplerende midler, der skal gennemføres ved delt forvaltning i overensstemmelse med finansieringsafgørelsen vedrørende den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8.
2. Støtte i henhold til denne afdeling gennemføres ved delt forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens artikel 63 og forordning (EU) .../... (*).

Artikel 10

Budgetmidler

1. Det i artikel 7, stk. 3, litra a), omhandlede beløb tildeles medlemsstaternes programmer vejledningsvis som følger:
 - a) 3 057 000 000 EUR i overensstemmelse med bilag I
 - b) 611 000 000 EUR til tilpasning af tildelingerne til medlemsstaternes programmer, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1.
2. Hvis det i denne artikels stk. 1, litra b), omhandlede beløb ikke tildeles fuldt ud, kan det resterende beløb tilføjes det beløb, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, litra b).

Artikel 11

Forfinansiering

1. I overensstemmelse med artikel 90, stk. 4, i forordning (EU) .../... (*) udbetales forfinansieringen til instrumentet i årlige rater inden den 1. juli hvert år, afhængigt af om der er midler til rådighed, som følger:
 - a) 2021: 4 %

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

- b) 2022: 3 %
- c) 2023: 5 %
- d) 2024: 5 %
- e) 2025: 5 %
- f) 2026: 5 %.

2. Hvor en medlemsstats program vedtages efter den 1. juli 2021, udbetales de tidligere rater i året for dets vedtagelse.

Artikel 12

Medfinansieringssatser

1. Bidraget fra EU-budgettet må ikke overstige 75 % af et projekts samlede støtteberettigede udgifter.
2. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 90 % af de samlede støtteberettigede udgifter til projekter, der gennemføres under specifikke aktioner.
3. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 90 % af de samlede støtteberettigede udgifter til aktionerne anført i bilag IV.
4. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 100 % af de samlede støtteberettigede udgifter til operationel støtte, herunder den særlige transitordning, der er omhandlet i artikel 17.
5. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 100 % af de samlede støtteberettigede udgifter til projekter i overensstemmelse med artikel 85, stk. 2 eller 3, i forordning (EU) 2018/1240.
6. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 100 % af de samlede støtteberettigede udgifter til krisebistand som omhandlet i artikel 25.
7. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 100 % af de samlede støtteberettigede udgifter til teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ inden for de grænser, der er fastsat i artikel 36, stk. 5, litra b), nr. vi), i forordning (EU) .../... (*).
8. Ved Kommissionens afgørelse om godkendelse af en medlemsstats program fastsættes medfinansieringssatsen og det maksimale støttebeløb fra instrumentet til de typer af aktioner, der er omfattet af det bidrag, der er omhandlet i stk. 1-7.
9. Kommissionens afgørelse om godkendelse af en medlemsstats program skal for hver type aktion fastsætte, om medfinansieringssatsen finder anvendelse med hensyn til:
 - a) det samlede bidrag, herunder offentlige og private bidrag, eller
 - b) kun det offentlige bidrag.

Artikel 13

Medlemsstaternes programmer

1. Hver medlemsstat sikrer, at de prioriteter, der er omhandlet i dens program, er i overensstemmelse med og er et svar på Unionens prioriteter og udfordringer på området grænseforvaltning og visumpolitik og er i fuld overensstemmelse med relevant gældende EU-ret og Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser som følge af internationale instrumenter, som de er part i. Medlemsstaterne sikrer ved fastlæggelsen af prioriteterne i deres programmer, at der i deres programmer er taget tilstrækkelig hensyn de til de i bilag II anførte gennemførelsesforanstaltninger.

I betragtning af instrumentets interne karakter tjener medlemsstaternes programmer primært Unionens interne politik i overensstemmelse med de specifikke mål i denne forordnings artikel 3, stk. 2.

Kommissionen vurderer medlemsstaternes programmer i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EU) .../... (*).

2. Inden for rammerne af de midler, der tildeles, jf. artikel 10, stk. 1, og uden at det berører nærværende artikels stk. 3, tildeler hver medlemsstat inden for rammerne af sit program mindst 10 % af de midler, der tildeles i medfør af artikel 10, stk. 1, til det specifikke mål i artikel 3, stk. 2, litra b).

3. En medlemsstat må kun tildele mindre end den i stk. 2 omhandlede minimumsprocentsats, hvis den i sit program giver en detaljeret redegørelse for, hvorfor tildeling af midler under dette niveau ikke vil bringe opnåelsen af det relevante mål i fare.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

4. Kommissionen sikrer, at der på et tidligt tidspunkt og rettidigt ved udarbejdelsen af medlemsstaternes programmer tages hensyn til den viden og ekspertise, som de relevante decentraliserede agenturer, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, eu-LISA og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 168/2007⁽⁵⁰⁾, har for så vidt angår deres kompetenceområder.

5. Kommissionen hører Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning om de aktioner, der er omfattet af operationel støtte, for at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og medlemsstaternes aktioner vedrørende grænseforvaltning og for at undgå dobbeltfinansiering og opnå omkostningseffektivitet. Kommissionen hører om nødvendigt eu-LISA om de aktioner, der er omfattet af operationel støtte, og som eu-LISA i overensstemmelse med sit mandat har særlig ekspertise i.

6. Kommissionen kan, hvor det er relevant, inddrage relevante decentraliserede agenturer, herunder dem, der omhandlet i stk. 4, i de overvågnings- og evalueringsopgaver, der er angivet i afdeling 5, navnlig med henblik på at sikre, at de aktioner, der gennemføres med støtte fra instrumentet, er i overensstemmelse med relevant gældende EU-ret og de aftalte EU-prioriteter.

7. Efter vedtagelsen af henstillinger inden for rammerne af denne forordnings anvendelsesområde i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1053/2013 og fremsættelsen af henstillinger som led i sårbarhedsvurderinger i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 undersøger den berørte medlemsstat sammen med Kommissionen den mest hensigtsmæssige tilgang til at behandle disse henstillinger med støtte fra instrumentet.

8. Hvis det er relevant, inddrager Kommissionen Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i processen med at undersøge den mest hensigtsmæssige tilgang til at behandle de i stk. 7 omhandlede henstillinger med støtte fra instrumentet. I den forbindelse kan Kommissionen, hvis det er relevant, trække på andre EU-organers, -kontorers og -agenturers ekspertise vedrørende specifikke spørgsmål, der falder ind under disse agenturers kompetenceområder.

9. Ved gennemførelsen af stk. 7 prioriterer den berørte medlemsstat i sit program gennemførelsen af foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle konstaterede mangler, navnlig foranstaltninger for at afhjælpe alvorlige mangler og mangelfulde vurderinger.

10. Hvis det er nødvendigt, ændres den pågældende medlemsstats program i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EU) 2021/... (*) for at tage hensyn til de i nærværende artikels stk. 7 omhandlede henstillinger.

11. Den berørte medlemsstat kan i samarbejde og i samråd med Kommissionen og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med nævnte agenturs kompetenceområder omfordele midlerne under sit program, herunder de midler, der er programmeret til operationel støtte, med henblik på at efterkomme de henstillinger, der er omhandlet i stk. 7, hvor disse henstillinger har finansielle konsekvenser.

12. Hver gang en medlemsstat beslutter at gennemføre et projekt med eller i et tredjeland med støtte fra instrumentet, hører den pågældende medlemsstat Kommissionen, inden projektet godkendes.

13. Hver gang en medlemsstat beslutter at gennemføre en aktion med, i eller i relation til et tredjeland med støtte fra instrumentet vedrørende overvågning, afsløring, identifikation, lokalisering, forhindring og pågribelse af personer, der foretager uautoriseret grænsepassage, med henblik på at afsløre, forhindre og bekæmpe irregulær indvandring og grænseoverskridende kriminalitet eller med henblik på at bidrage til at beskytte og redde migranternes liv, sørger denne medlemsstat for at underrette Kommissionen om eventuelle bilaterale eller multilaterale samarbejdsaftaler med det pågældende tredjeland i overensstemmelse med artikel 76, stk. 3, i forordning (EU) 2019/1896.

14. For så vidt angår det udstyr, herunder transportmidler, og de IKT-systemer, der kræves for effektiv og sikker grænsekontrol, herunder til eftersøgnings- og redningsoperationer, og som er indkøbt med støtte fra instrumentet:

- a) sikrer medlemsstaterne, at de standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 16 og 64 i forordning (EU) 2019/1896, overholdes, når de iværksætter procedurerne for indkøb af det udstyr og de IKT-systemer, der skal udvikles med støtte fra instrumentet
- b) skal alt stort operationelt udstyr til grænseforvaltning såsom transportmidler og overvågningsudstyr til brug i luften og til søs, som medlemsstaterne køber, registreres i den pulje over teknisk udstyr, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning råder over, med henblik på at stille dette udstyr til rådighed i overensstemmelse med artikel 64, stk. 9, i forordning (EU) 2019/1896
- c) kan de desuden anvendes på følgende supplerende områder: toldkontrol, maritime operationer med flere formål og til at nå målene for Fonden for Intern Sikkerhed og Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden

⁽⁵⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1).

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

- d) giver medlemsstaterne for at støtte en sammenhængende planlægning af kapacitetsudviklingen for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eventuelt gøre brug af fælles indkøb Kommissionen som en del af rapporteringskravet i artikel 29 meddelelse om den disponible flerårige planlægning for udstyr, der forventes indkøbt inden for rammerne af instrumentet, og Kommissionen videregiver disse oplysninger til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.

Udstyr og IKT-systemer som omhandlet i første afsnit, er kun berettiget til finansiel støtte fra instrumentet, hvis det i første afsnit, litra a), fastsatte krav er opfyldt.

Med henblik på første afsnit, litra c), skal sådant udstyr og sådanne IKT-systemer fortsat være til rådighed og kunne bringes i anvendelse med henblik på effektive og sikre grænsekontrolaktiviteter. Anvendelsen af udstyr på de i første afsnit, litra c), omhandlede supplerende områder må ikke overstige 30 % af nævnte udstyrs samlede anvendelsestid. IKT-systemer, der udvikles med henblik på første afsnit, litra c), skal levere data og tjenester til grænseforvaltningssystemerne på nationalt plan eller EU-plan. Medlemsstaterne underretter i den årlige præstationsrapport Kommissionen om anvendelse til flere formål som omhandlet i første afsnit, litra c), og det sted, hvor udstyret og IKT-systemerne til flere formål, anvendes.

15. Hvis medlemsstaterne gennemfører aktioner i henhold til instrumentet, skal de være særligt opmærksomme på deres internationale forpligtelser vedrørende eftersøgnings- og redningsoperationer til søs. Udstyr og IKT-systemer som omhandlet i stk. 14, første afsnit, litra a)-d), kan anvendes til eftersøgnings- og redningssituationer i situationer, der kan opstå under grænseovervågningsoperationer til søs.

16. Uddannelse vedrørende grænseforvaltning, der gennemføres med støtte fra instrumentet, baseres på de relevante harmoniserede og kvalitetssikrede europæiske og fælles uddannelsesstandarder for grænse- og kystvagter, navnlig de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer, der er omhandlet i artikel 62, stk. 6, i forordning (EU) 2019/1896.

17. Medlemsstaterne forfølger i deres programmer navnlig de aktioner, der er anført i bilag IV. For at håndtere uforudsete eller nye omstændigheder og sikre en effektiv gennemførelse af finansieringen tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at ændre listen i bilag IV over aktioner berettiget til højere medfinansieringssatser.

18. Den programmering, der er omhandlet i artikel 22, stk. 5, i forordning (EU) .../... (*), baseres på de typer interventioner, der er fastsat i nærværende forordnings bilag VI, tabel 1, og omfatter en vejledende opdeling af de programmerede midler efter interventionstype for hvert specifikt mål, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2.

Artikel 14

Midtvejsevaluering

1. I 2024 tildeler Kommissionen det supplerende beløb, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra b), til de berørte medlemsstaters programmer efter de kriterier, der er omhandlet i punkt 1, litra c), og punkt 2-10 i bilag I. Bevillingen baseres på de senest tilgængelige statistiske data for de kriterier, der er omhandlet i punkt 1, litra c), og punkt 2-10 i bilag I. Finansieringen skal have virkning fra den 1. januar 2025.

2. Hvor mindst 10 % af den indledende tildeling til et program, der er omhandlet i denne forordnings artikel 10, stk. 1, litra a), ikke er omfattet af de betalingsanmodninger, der er indgivet i henhold til artikel 91 i forordning (EU) .../... (*), er den pågældende medlemsstat ikke berettiget til at modtage den supplerende tildeling, der omhandlet i nærværende forordnings artikel 10, stk. 1, litra b), til sit program.

3. Ved tildelingen af midler fra den tematiske facilitet, der er omhandlet i denne forordnings artikel 8, fra den 1. januar 2025 skal Kommissionen tage hensyn til de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort med hensyn til at nå delmålene i den resultatramme, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) .../... (*), og konstaterede mangler ved gennemførelsen.

Artikel 15

Specifikke aktioner

1. En medlemsstat kan modtage finansiering til specifikke aktioner ud over sin tildeling i henhold til artikel 10, stk. 1, forudsat at denne finansiering efterfølgende øremærkes som sådan i dets program og anvendes til at bidrage til gennemførelsen af instrumentets mål.

2. Finansiering til specifikke aktioner må ikke anvendes til andre aktioner i medlemsstatens program, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder og som godkendt af Kommissionen gennem ændring af medlemsstatens program.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

Artikel 16

Operationel støtte

1. En medlemsstat kan anvende op til 33 % af det beløb, der tildeles dets program under instrumentet, til finansiering af operationel støtte til de offentlige myndigheder, der har ansvaret for at udføre de opgaver og levere de tjenester, som udgør offentlige tjenester for Unionen.
2. Ved anvendelse af operationel støtte overholder en medlemsstat relevant gældende EU-ret.
3. En medlemsstat redegør i sit program og i de årlige præstationsrapporter, der er omhandlet i artikel 29, for, hvordan brugen af operationel støtte vil bidrage til opnåelsen af instrumentets mål. Inden Kommissionen godkender medlemsstatens program, vurderer den udgangssituationen i de medlemsstater, der har anført, at de har til hensigt at anvende operationel støtte, efter at have konsulteret Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og, hvor det er hensigtsmæssigt, eu-LISA inden for disse agenturers kompetenceområder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, og tager hensyn til oplysningerne fra de pågældende medlemsstater og, hvis det er relevant, de oplysninger, der er til rådighed som følge af Schengenevalueringer og sårbarhedsvurderinger, herunder henstillinger efter Schengenevalueringer og sårbarhedsvurderinger.
4. Operationel støtte koncentrerer sig om aktioner, der er omfattet af udgifter som fastsat i bilag VII, uden at det berører artikel 5, stk. 4, litra c).
5. For at håndtere uforudsete eller nye omstændigheder eller for at sikre effektiv gennemførelse af finansieringen tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at ændre bilag VII, hvad angår udgifter, der er berettigede til operationel støtte.

Artikel 17

Operationel støtte til den særlige transitordning

1. Instrumentet yder støtte til dækning af de mistede gebyrer for udstedelse af transitvisa og yderligere omkostninger, der er afholdt ved gennemførelsen af den forenklede transitordning i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 693/2003 og (EF) nr. 694/2003.
2. De midler, der tildeles Litauen til den særlige transitordning i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, litra a), stilles til rådighed i form af supplerende operationel støtte til Litauen, herunder til investering i infrastruktur, i overensstemmelse med de udgifter, der er berettigede til operationel støtte inden for rammerne af dets program omhandlet i bilag VII.
3. Uanset artikel 16, stk. 1, kan Litauen anvende det tildelte beløb i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, litra a), til at finansiere operationel støtte ud over det beløb, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1.
4. Kommissionen og Litauen tager anvendelsen af denne artikel op til revision i tilfælde af ændringer med konsekvenser for den særlige transitordnings eksistens eller den måde, den fungerer på.
5. Efter en begrundet anmodning fra Litauen tages de midler, der tildeles den særlige transitordning i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, litra a), op til revision og tilpasses, hvor det er nødvendigt, inden vedtagelsen af det sidste arbejdsprogram for den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8, inden for grænserne af de i artikel 7, stk. 3, litra b), omhandlede budgetmidler gennem den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8.

Artikel 18

Forvaltningsverificeringer og revision af projekter, der gennemføres af internationale organisationer

1. Denne artikel finder anvendelse på internationale organisationer eller deres agenturer som omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), hvis systemer, regler og procedurer er blevet positivt vurderet af Kommissionen i medfør af nævnte forordnings artikel 154, stk. 4 og 7, med henblik på indirekte gennemførelse af tilskud, der finansieres over EU-budgettet (»internationale organisationer«).
2. Er den internationale organisation støttemodtager som defineret i artikel 2, nr. 9), i forordning (EU) .../... (*), er forvaltningsmyndigheden ikke forpligtet til at foretage de forvaltningsverificeringer, der er omhandlet i artikel 74, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) .../... (*), forudsat at den internationale organisation til forvaltningsmyndigheden indgiver de dokumenter, der er omhandlet i finansforordningens artikel 155, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), jf. dog artikel 83, første afsnit, litra a), i forordning (EU) .../... (*) og finansforordningens artikel 129.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

3. Den forvaltningserklæring, som den internationale organisation skal indgive, skal bekræfte, at projektet er i overensstemmelse med gældende ret og betingelserne for støtte til projektet, jf. dog finansforordningens artikel 155, stk. 1, første afsnit, litra c).

4. Hvis omkostninger skal refunderes i henhold til artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EU) .../... (*), skal den forvaltningserklæring, der skal indgives af den internationale organisation, desuden bekræfte, at:

a) fakturaer og dokumentation for, at modtageren har betalt dem, er blevet verificeret

b) de regnskaber eller regnskabskoder, som støttemodtageren fører, for transaktioner, der er knyttet til de udgifter, der er anmeldt til forvaltningsmyndigheden, er blevet verificeret.

5. Hvis omkostninger skal refunderes i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), c) eller d), i forordning (EU) .../... (*), skal den forvaltningserklæring, der skal indgives af den internationale organisation, bekræfte, at betingelserne for refusion af udgifter er opfyldt.

6. De dokumenter, der er omhandlet i finansforordningens artikel 155, stk. 1, første afsnit, litra a) og c), fremsendes til forvaltningsmyndigheden sammen med hver enkelt betalingsanmodning, som støttemodtageren indgiver.

7. Støttemodtageren indgiver hvert år senest den 15. oktober regnskaberne til forvaltningsmyndigheden. Regnskaberne skal være ledsaget af en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, der er udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder. Denne udtalelse skal fastslå, hvorvidt de indførte kontrolsystemer fungerer ordentligt og er omkostningseffektive, og hvorvidt de underliggende transaktioner er lovlige og formelt korrekte. Det skal også fremgå af denne udtalelse, hvorvidt revisionsarbejdet rejser tvivl om de tilsikringer, der er gjort i de forvaltningserklæringer, der er indgivet af den internationale organisation, herunder oplysninger om mistanke om svig. Denne udtalelse skal give sikkerhed for, at udgifter, der er medtaget i de betalingsanmodninger, som den internationale organisation indgiver til forvaltningsmyndigheden, er lovlige og formelt korrekte.

8. Uden at det berører de eksisterende muligheder for at foretage yderligere revision som omhandlet i finansforordningens artikel 127, udarbejder forvaltningsmyndigheden den forvaltningserklæring, der er omhandlet i artikel 74, stk. 1, første afsnit, litra f), i forordning (EU) .../... (*). Forvaltningsmyndigheden gør dette ved at forlade sig på de dokumenter, der er indgivet af den internationale organisation i henhold til nærværende artikels stk. 2-5 og 7, i stedet for at forlade sig på de forvaltningsverificeringer, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 74, stk. 1.

9. Det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte omhandlet i artikel 73, stk. 3, i forordning (EU) .../... (*), skal indeholde kravene fastsat i nærværende artikel.

10. Stk. 2 finder ikke anvendelse, og en forvaltningsmyndighed er følgelig forpligtet til at foretage forvaltningsverificeringer, hvis:

a) nævnte forvaltningsmyndighed konstaterer en specifik risiko for uregelmæssigheder eller tegn på svig for så vidt angår et projekt, der er iværksat eller gennemført af den internationale organisation

b) den internationale organisation ikke indgiver de dokumenter, der er omhandlet i stk. 2-5 og 7, til nævnte forvaltningsmyndighed, eller

c) de dokumenter, der er omhandlet i stk. 2-5 og 7, og som den internationale organisation har indgivet, er ufuldstændige.

11. Hvis et projekt, hvor en international organisation er støttemodtager som defineret i artikel 2, nr. 9), i forordning (EU) .../... (*), indgår i en stikprøve som omhandlet i artikel 79 i nævnte forordning, kan revisionsmyndigheden udføre sit arbejde på grundlag af en delstikprøve af transaktioner, der vedrører dette projekt. Hvis der konstateres fejl i delstikprøven, kan revisionsmyndigheden, hvis det er relevant, anmode den internationale organisations revisor om at vurdere det fulde omfang og det samlede antal af fejl i dette projekt.

AFDELING 3

Støtte og gennemførelse ved direkte eller indirekte forvaltning

Artikel 19

Anvendelsesområde

Kommissionen gennemfører støtte i medfør af denne afdeling enten direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), eller indirekte i overensstemmelse med nævnte afsnits litra c).

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

Artikel 20

Støtteberettigede enheder

1. Følgende enheder er berettigede til EU-finansiering:
 - a) retlige enheder, der er etableret i:
 - i) en medlemsstat eller et oversøisk land eller territorium forbundet med denne
 - ii) et tredjeland, der er anført i arbejdsprogrammet, på de i stk. 3 fastsatte betingelser
 - b) retlige enheder, der er oprettet i henhold til EU-retten, eller enhver international organisation, der er relevant med henblik på instrumentet.
2. Fysiske personer er ikke berettigede til EU-finansiering.
3. Enheder som omhandlet i stk. 1, litra a), nr. ii), skal deltage som del af et konsortium bestående af mindst to uafhængige enheder, hvoraf mindst den ene er etableret i en medlemsstat.

Enheder, der deltager som del af et konsortium som omhandlet i dette stykkes første afsnit, sikrer, at de aktioner, som de deltager i, overholder de principper, der er nedfældet i chartret, og bidrager til at nå instrumentets mål.

Artikel 21

EU-aktioner

1. På Kommissionens initiativ kan instrumentet anvendes til at finansiere EU-aktioner, der vedrører instrumentets mål i overensstemmelse med bilag III.
2. EU-aktioner kan tilvejebringe finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, navnlig tilskud, priser og udbud.
3. Tilskud, der gennemføres ved direkte forvaltning, tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.
4. Medlemmerne af det evalueringsudvalg, der vurderer forslagene, jf. finansforordningens artikel 150, kan være eksterne eksperter.
5. Bidrag til en mekanisme for gensidig forsikring kan dække den risiko, der er forbundet med tilbagesøgning af midler, der skyldes af modtagere, og betragtes som en tilstrækkelig garanti i henhold til finansforordningen. Artikel 37, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 ⁽⁵¹⁾ finder anvendelse.

Artikel 22

Teknisk bistand på initiativ af Kommissionen

I overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2021/... (*) kan instrumentet støtte teknisk bistand, der gennemføres på initiativ af eller på vegne af Kommissionen, med en finansieringssats på 100 %.

Artikel 23

Revision

Revision af anvendelsen af EU-bidrag, der foretages af personer eller enheder, herunder af andre personer eller enheder end dem, som er pålagt denne opgave af EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, udgør grundlaget for den generelle sikkerhed i medfør af finansforordningens artikel 127.

Artikel 24

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive, meningsfulde og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden. Synligheden af EU-finansiering skal sikres og sådanne oplysninger skal gives, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, hvor offentlig visning af sådanne oplysninger ikke er mulig eller hensigtsmæssig, eller hvor frigivelse af sådanne oplysninger er begrænset ved lov, navnlig af hensyn til sikkerhed, den offentlige orden, strafferetlige efterforskninger eller beskyttelse af personoplysninger. For at sikre synligheden af EU-finansiering skal modtagere af EU-finansiering henvise til denne finansierings oprindelse, når de offentligt oplyser om den pågældende aktion, og vise Unionens logo.

⁽⁵¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

2. For at nå det størst mulige publikum gennemfører Kommissionen informations- og kommunikationstiltag vedrørende instrumentet, vedrørende aktioner, der iværksættes i henhold til instrumentet, og vedrørende de opnåede resultater.

De finansielle midler, der er tildelt instrumentet, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører instrumentets mål.

3. Kommissionen offentliggør arbejdsprogrammerne for den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8. For støtte, der ydes ved direkte eller indirekte forvaltning, offentliggør Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i finansforordningens artikel 38, stk. 2, på et offentligt tilgængeligt websted og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt. Disse oplysninger offentliggøres i et åbent, maskinlæsbart format, som gør det muligt at sortere data, søge i dem og udtrække og sammenligne data.

AFDELING 4

Støtte og gennemførelse ved delt, direkte eller indirekte forvaltning

Artikel 25

Krisebistand

1. Fonden yder finansiel bistand for at dække akutte og specifikke behov i tilfælde af behørigt begrundede krisesituationer.

Som reaktion på sådanne behørigt begrundede krisesituationer kan Kommissionen yde krisebistand inden for rammerne af de disponible midler.

2. Krisebistand kan have form af tilskud, der ydes direkte til de decentraliserede agenturer.

3. Krisebistand kan tildeles til medlemsstaternes programmer ud over tildelingen i henhold til artikel 10, stk. 1, forudsat at den efterfølgende øremærkes som sådan i medlemsstaternes programmer. Denne finansiering må ikke anvendes til andre aktioner i medlemsstatens program, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder og som godkendt af Kommissionen gennem ændring af medlemsstatens program. Forfinansiering til krisebistand kan beløbe sig til 95 % af EU-bidraget, forudsat at der er midler til rådighed.

4. Tilskud, der gennemføres ved direkte forvaltning, tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.

5. Hvor det er nødvendigt for gennemførelsen af en aktion, kan krisebistanden dække udgifter, der påløb før datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud eller anmodningen om bistand for denne aktion, forudsat at udgifterne ikke påløb før den 1. januar 2021.

6. Krisebistand ydes under nøje overholdelse af både relevant gældende EU-ret og Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser, der stammer fra de internationale instrumenter, hvori de er part.

7. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde og for at sikre, at midler til krisebistand er til rådighed rettidigt, kan Kommissionen særskilt vedtage en finansieringsafgørelse som omhandlet i finansforordningens artikel 110 om krisebistand ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks, i overensstemmelse med proceduren i artikel 32, stk. 4. En sådan retsakt er gældende i højst 18 måneder.

Artikel 26

Kumulativ og alternativ finansiering

1. En aktion, som har modtaget et bidrag i henhold til instrumentet, kan også modtage et bidrag fra et andet EU-program, herunder fonde under delt forvaltning, forudsat at bidragene ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for det relevante EU-program gælder for det tilsvarende bidrag til aktionen. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved aktionen. Støtten fra de forskellige EU-programmer kan beregnes pro rata i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.

2. I overensstemmelse med artikel 73, stk. 4, i forordning (EU) 2021/... (*) kan Den Europæiske Fond for Regionaludvikling eller Den Europæiske Socialfond Plus støtte aktioner, der er tildelt kvalitetsmærket »Seal of Excellence« som defineret i nævnte forordnings artikel 2, nr. 45). For at få tildelt kvalitetsmærket »Seal of Excellence« skal aktionerne opfylde følgende kumulative betingelser:

a) de er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag inden for rammerne af instrumentet

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

- b) de opfylder minimumskraverne til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag, og
- c) de kan ikke finansieres inden for rammerne af den pågældende indkaldelse af forslag på grund af budgetmæssige begrænsninger.

AFDELING 5

Overvågning, rapportering og evaluering

Underafdeling 1

Fælles bestemmelser

Artikel 27

Overvågning og rapportering

1. Kommissionen forelægger i overensstemmelse med sine rapporteringskrav i medfør af finansforordningens artikel 41, stk. 3, første afsnit, litra h), nr. iii), Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om de centrale præstationsindikatorer, der er anført i nærværende forordnings bilag V.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at ændre bilag V med henblik på at foretage de nødvendige tilpasninger af de centrale præstationsindikatorer, der er anført i nævnte bilag.
3. Indikatorer til rapportering om instrumentets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3, stk. 2, fastlagte specifikke mål er fastsat i bilag VIII. For outputindikatorer sættes udgangspunkterne til nul. De delmål, der fastsættes for 2024, og de mål, der fastsættes for 2029, er kumulative.
4. Kommissionen rapporterer også om anvendelsen af den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8, til at støtte aktioner i eller i relation til tredjelande og om, hvor stor en andel af den tematiske facilitet, der anvendes til at støtte sådanne aktioner.
5. Præstationsrapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-finansiering og, hvor det er hensigtsmæssigt, medlemsstaterne forholdsmæssige rapporteringskrav.
6. For at sikre en effektiv vurdering af instrumentets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 31 for at ændre bilag VIII for om nødvendigt at revidere eller supplere indikatorerne og for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme, herunder for oplysninger, der skal forelægges af medlemsstaterne. Eventuelle ændringer af bilag VIII finder kun anvendelse på projekter, der er udvalgt efter disse ændrings ikrafttræden.

Artikel 28

Evaluering

1. Senest den 31. december 2024 foretager Kommissionen en midtvejsevaluering af denne forordning. Ud over, hvad der er fastsat i artikel 45, stk. 1, i forordning (EU) .../... (*), skal midtvejsevalueringen vurdere følgende:
 - a) instrumentets effektivitet, herunder de fremskridt, der er gjort hen imod opnåelsen af dets mål, under hensyntagen til alle relevante oplysninger, der allerede er til rådighed, navnlig de årlige præstationsrapporter, der er omhandlet i artikel 29, og de output- og resultatindikatorer, der er fastsat i bilag VIII
 - b) effciensen af anvendelsen af de midler, der er tildelt instrumentet, og effciensen af de forvaltnings- og kontrolforanstaltninger, der er truffet for at gennemføre det
 - c) den fortsatte relevans og hensigtsmæssigheden af de gennemførelsesforanstaltninger, der er anført i bilag II
 - d) koordineringen, sammenhængen og komplementariteten mellem de aktioner, der støttes inden for rammerne af instrumentet, og støtte fra andre EU-fonde
 - e) EU-merværdien af de aktioner, der er gennemført inden for rammerne af instrumentet.

Denne midtvejsevaluering skal tage hensyn til resultaterne af den retrospektive evaluering af virkningerne af instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed for perioden 2014-2020.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

2. Ud over, hvad der er fastsat i artikel 45, stk. 2, i forordning (EU) .../... (*), skal den retrospektive evaluering omfatte de elementer, der er anført i nærværende artikels stk. 1. Derudover skal instrumentets virkninger evalueres.
3. Midtvejsevalueringen og den retrospektive evaluering gennemføres rettidigt med henblik på at bidrage til beslutningsprocessen, herunder, hvor det er relevant, til revisionen af denne forordning.
4. Kommissionen sikrer, at oplysningerne i midtvejsevalueringen og i den retrospektive evaluering gøres offentligt tilgængelige, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, hvor frigivelsen af disse oplysninger er begrænset ved lov, navnlig af hensyn til de ydre grænsers funktion eller sikkerhed som led i europæisk integreret grænseforvaltning, sikkerhed, den offentlige orden, strafferetlige efterforskninger eller beskyttelse af personoplysninger.
5. I midtvejsevalueringen og den retrospektive evaluering skal Kommissionen være særlig opmærksom på evalueringen af aktioner, der gennemføres sammen med, i eller i relation til tredjelande, i overensstemmelse med artikel 5 og artikel 13, stk. 12 og 13.

Underafdeling 2

Regler for delt forvaltning

Artikel 29

Årlige præstationsrapporter

1. Senest den 15. februar 2023 og senest den 15. februar hvert af de efterfølgende år til og med 2031 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig præstationsrapport som omhandlet i artikel 41, stk. 7, i forordning (EU) .../... (*).

Rapporteringsperioden skal omfatte det seneste regnskabsår som defineret i artikel 2, nr. 29), i forordning (EU) .../... (*), der går forud for det år, hvor rapporten forelægges. Den rapport, der forelægges senest den 15. februar 2023, skal omfatte perioden fra den 1. januar 2021.

2. Den årlige præstationsrapport skal navnlig indeholde oplysninger om:
 - a) fremskridtet med hensyn til at gennemføre medlemsstatens program og nå delmålene og målene fastsat deri, idet der tages hensyn til de seneste oplysninger som krævet i henhold til artikel 42 i forordning (EU) .../... (*)
 - b) eventuelle problemer, der påvirker medlemsstatens programs præstation, og de aktioner, der er iværksat for at tage hånd om dem, herunder oplysninger om eventuelle begrundede udtalelser udstedt af Kommissionen vedrørende traktatbrudsprocedurer i henhold til artikel 258 i TEUF i forbindelse med gennemførelsen af instrumentet
 - c) komplementariteten mellem de aktioner, der støttes inden for rammerne af instrumentet, og støtten fra andre EU-fonde, navnlig de aktioner, der udføres i eller i relation til tredjelande
 - d) medlemsstatens programs bidrag til gennemførelsen af relevant gældende EU-ret og de relevante EU-handlingsplaner
 - e) gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktioner
 - f) opfyldelse af gældende grundforudsætninger og deres anvendelse i hele programmeringsperioden, navnlig overholdelse af de grundlæggende rettigheder
 - g) udgiftsniveauet i overensstemmelse med artikel 85, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2018/1240, der er medtaget i regnskaberne i henhold til artikel 98 i forordning (EU) .../... (*)
 - h) gennemførelse af projekter i eller i relation til et tredjeland.

De årlige præstationsrapporter skal indeholde et sammendrag af alle punkterne i dette stykkes første afsnit. Kommissionen sikrer, at sammendragene fra medlemsstaterne oversættes til alle Unionens officielle sprog og gøres offentligt tilgængelige.

3. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til årlige præstationsrapporter inden to måneder fra datoen for modtagelsen heraf. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden for nævnte frist, anses rapporten for at være godkendt.
4. Kommissionen skal på sit websted angive links til de websteder, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) .../... (*).

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne artikel vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, som fastlægger modellen for den årlige præstationsrapport. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 32, stk. 2.

Artikel 30

Overvågning og rapportering ved delt forvaltning

1. Overvågning og rapportering i overensstemmelse med afsnit IV i forordning (EU) .../... (*) skal, alt efter hvad der er relevant, anvende koderne for de typer interventioner, der er fastsat i nærværende forordnings bilag VI. For at håndtere uforudsete eller nye omstændigheder og sikre effektiv gennemførelse af finansieringen tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 31 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at ændre bilag VI.

2. De indikatorer, der er fastsat i denne forordnings bilag VIII, anvendes i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, og artikel 22 og 42 i forordning (EU) .../... (*).

KAPITEL III

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 1, andet afsnit, artikel 13, stk. 17, artikel 16, stk. 5, artikel 27, stk. 2 og 6, og artikel 30, stk. 1, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2027.

3. Den i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, artikel 13, stk. 17, artikel 16, stk. 5, artikel 27, stk. 2 og 6, og artikel 30, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 1, andet afsnit, artikel 13, stk. 17, artikel 16, stk. 5, artikel 27, stk. 2 og 6, eller artikel 30, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til dem, eller hvis de inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 32

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg (»udvalget for fondene for indre anliggender«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

Artikel 33

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller ændringen af aktioner, der er iværksat i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014, som fortsat finder anvendelse på disse aktioner, indtil de afsluttes.
2. Instrumentets finansieringsramme kan også dække udgifter til den tekniske og administrative bistand, som er påkrævet for at sikre overgangen mellem instrumentet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014.
3. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), og under hensyntagen til nærværende forordnings forsinkede ikrafttræden samt for at sikre kontinuitet kan omkostninger, som er påløbet i forbindelse med aktioner, der støttes i henhold til nærværende forordning ved direkte forvaltning, og som allerede er påbegyndt, i en begrænset periode anses for støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse omkostninger er påløbet, inden ansøgningen om tilskud eller anmodningen om bistand blev indgivet.
4. Medlemsstaterne kan efter den 1. januar 2021 i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 514/2014 fortsætte med at støtte et projekt, der er udvalgt og påbegyndt i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) projektet har to faser set ud fra et finansielt synspunkt med særskilte revisionsspor
 - b) projektets samlede omkostninger overstiger 2 500 000 EUR
 - c) betalinger, som den ansvarlige myndighed foretager til støttemodtagerne til projektets første fase, indgår i betalingsanmodninger til Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 514/2014, og udgifter til projektets anden fase indgår i betalingsanmodninger i henhold til forordning (EU) .../... (*)
 - d) projektets anden fase overholder gældende ret og er berettiget til støtte fra instrumentet i henhold til denne forordning og forordning (EU) .../... (*)
 - e) medlemsstaten forpligter sig til at gennemføre projektet, gøre det operationelt og rapportere det i den årlige præstationsrapport, der forelægges senest den 15. februar 2024.

Bestemmelserne i denne forordning og i forordning (EU) .../... (*) finder anvendelse på anden fase af et projekt som omhandlet i dette stykkes første afsnit.

Dette stykke finder kun anvendelse på projekter, der er udvalgt ved delt forvaltning i henhold til forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikel 34

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...
Formand

På Rådets vegne

...
Formand

(*) Den forordning, der er indeholdt i dokument ST 6674/21 (2018/0196 (COD)).

BILAG I

KRITERIER FOR TILDELING AF FINANSIERING TIL MEDLEMSSTATERNES PROGRAMMER

1. De budgetmidler, som er disponible i henhold til artikel 10, fordeles mellem medlemsstaterne som følger:
 - a) hver medlemsstat modtager først et fast beløb på 8 000 000 EUR i løbende priser fra instrumentet ved programmeringsperiodens begyndelse, med undtagelse af Cypern, Malta og Grækenland, der hver modtager et fast beløb på 28 000 000 EUR i løbende priser
 - b) et beløb på 200 568 000 EUR til den i artikel 17 omhandlede særlige transitordning tildeles Litauen kun ved programmeringsperiodens begyndelse, og
 - c) de resterende budgetmidler, der er omhandlet i artikel 10, fordeles på grundlag af følgende kriterier:
 - i) 30 % for ydre landgrænser
 - ii) 35 % for ydre søgrænser
 - iii) 20 % for lufthavne
 - iv) 15 % for konsulære repræsentationer.
2. De under punkt 1, litra c), nr. i) og ii), disponible budgetmidler til de ydre landgrænser og de ydre søgrænser fordeles mellem medlemsstaterne som følger:
 - a) 70 % for den vægtede længde af deres ydre grænser og ydre søgrænser, og
 - b) 30 % for deres arbejdsbyrde ved deres ydre landgrænser og ydre søgrænser som fastsat i overensstemmelse med punkt 6, litra a).

Den vægtede længde omhandlet i dette punkts første afsnit, litra a), fastsættes ved anvendelse af vægtningsfaktorerne i punkt 10 for hvert specifikt afsnit af den ydre grænse,
3. De under punkt 1, litra c), nr. iii), disponible budgetmidler til lufthavne fordeles mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med arbejdsbyrden i deres lufthavne, som fastlagt i overensstemmelse med punkt 6, litra b).
4. De under punkt 1, litra c), nr. iv), disponible budgetmidler til konsulære repræsentationer fordeles mellem medlemsstaterne som følger:
 - a) 50 % for antallet af medlemsstaternes konsulære repræsentationer, eksklusive honorære konsulater, i de lande, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 ⁽¹⁾, og
 - b) 50 % for arbejdsbyrden i forbindelse med forvaltningen af visumpolitikken på medlemsstaternes konsulære repræsentationer i de lande, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2018/1806, som fastlagt i overensstemmelse med punkt 6, litra c), i dette bilag.
5. Med henblik på fordelingen af midlerne under dette bilags punkt 1, litra c), nr. ii), forstås ved »ydre søgrænser« de ydre grænser for medlemsstaternes søterritorium som defineret i overensstemmelse med artikel 4-16 i de Forenede Nationers havretskonvention. Definitionen af »ydre søgrænser« skal dog tage tilfælde, hvor der regelmæssigt er gennemført operationer over store afstande uden for de ydre grænser for medlemsstaternes søterritorium i områder med højt trusselniveau for at forhindre irregulær indvandring eller ulovlig grænsepassage, i betragtning. Definitionen af »ydre søgrænser« i denne henseende fastsættes under hensyntagen til operationelle oplysninger fra de berørte medlemsstater de foregående to år og som vurderet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning med henblik på den i dette bilags punkt 9 omhandlede rapport. Nævnte definition anvendes udelukkende med henblik på denne forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

6. Med henblik på den indledende tildeling af midler baseres vurderingen af arbejdsbyrden på de seneste disponible gennemsnitstal for årene 2017, 2018 og 2019. Med henblik på midtvejsevalueringen skal vurderingen af arbejdsbyrden baseres på de seneste disponible gennemsnitstal for årene 2021, 2022 og 2023. Vurderingen af arbejdsbyrden baseres på følgende faktorer:
- a) ved ydre landgrænser og ydre søgrænser:
 - i) 70 % for antallet af passager af de ydre grænser ved grænseovergangssteder
 - ii) 30 % for antallet af tredjelandsstatsborgere, der er nægtet indrejse ved den ydre grænse
 - b) i lufthavne:
 - i) 70 % for antallet af passager af de ydre grænser ved grænseovergangssteder
 - ii) 30 % for antallet af tredjelandsstatsborgere, der er nægtet indrejse ved den ydre grænse
 - c) på konsulære repræsentationer:
 - i) antallet af ansøgninger om visum til kortvarigt ophold eller lufthavnstransit.
7. Referencetallene for antallet af konsulære repræsentationer som omhandlet i punkt 4, litra a), beregnes på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen er blevet underrettet om i henhold til artikel 40, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ⁽²⁾.
- Hvis medlemsstaterne ikke har fremlagt de pågældende statistiske oplysninger, anvendes de senest disponible oplysninger for de pågældende medlemsstater. Hvis der ikke findes nogen oplysninger for en medlemsstat, sættes referencetallet til nul.
8. Referencetallene for den arbejdsbyrde, der er omhandlet i:
- a) punkt 6, litra a), nr. i), og litra b), nr. i): de seneste statistiske oplysninger fremlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-retten
 - b) punkt 6, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii): de seneste statistiske oplysninger fra Kommissionen på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har fremlagt i overensstemmelse med EU-retten
 - c) punkt 6, litra c): de seneste statistiske oplysninger om visa som omhandlet i artikel 46 i forordning (EF) nr. 810/2009.
- Hvis medlemsstaterne ikke har fremlagt de pågældende statistiske oplysninger, anvendes de senest disponible oplysninger for de pågældende medlemsstater. Hvis der ikke findes nogen oplysninger for en medlemsstat, sættes referencetallet til nul.
9. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning forelægger Kommissionen en rapport om midlerne fordelt på ydre landgrænser, ydre søgrænser og lufthavne som omhandlet i punkt 1, litra c). Dele af denne rapport kan klassificeres, hvor det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med artikel 92 i forordning (EU) 2019/1896. Efter høring af Kommissionen offentliggør Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning en ikkeklassificeret udgave af rapporten.
10. Med henblik på den indledende tildeling af midler kortlægges det gennemsnitlige indvirkningsniveau for hvert grænseafsnit i den i dette bilags punkt 9 omhandlede rapport på grundlag af de seneste gennemsnitstal for årene 2017, 2018 og 2019. Med henblik på midtvejsevalueringen kortlægges det gennemsnitlige indvirkningsniveau for hvert grænseafsnit i den i dette bilags punkt 9 omhandlede rapport på grundlag af de seneste gennemsnitstal for årene 2021, 2022 og 2023. Følgende specifikke vægtningsfaktorer fastsættes for hvert grænseafsnit ved anvendelse af de indvirkningsniveauer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2019/1896:
- a) faktor 1 for lavt indvirkningsniveau
 - b) faktor 3 for middelhøjt indvirkningsniveau
 - c) faktor 5 for højt og kritisk indvirkningsniveau.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeksen) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

BILAG II

GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

1. Instrumentet skal bidrage til det specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a), ved at fokusere på følgende gennemførelsesforanstaltninger:
 - a) at forbedre grænsekontrollen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2019/1896 ved:
 - i) at styrke kapaciteten til at foretage kontrol og overvågning af de ydre grænser, herunder foranstaltninger for at lette legitim grænsepassage og, hvor det er relevant, foranstaltninger vedrørende
 - forebyggelse og opdagelse af grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme,
 - forvaltningen af et konstant højt migrationsniveau ved de ydre grænser, herunder via teknisk og operationel forstærkning og via mekanismer og procedurer til identifikation af sårbare personer og uledsagede mindreårige og til identifikation af personer, der har behov for eller som ønsker at ansøge om international beskyttelse, levering af oplysninger til sådanne personer og henvisning af sådanne personer
 - ii) at gennemføre tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet vedrørende grænsekontrol, samtidig med at den frie bevægelighed for personer inden for området opretholdes
 - iii) at foretage analyser af risiciene for den interne sikkerhed og analyser af trusler, som kan påvirke den måde, hvorpå de ydre grænser fungerer, og sikkerheden ved dem
 - b) at udvikle den europæiske grænse- og kystvagt ved at støtte nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning i at gennemføre foranstaltninger vedrørende kapacitetsudvikling og fælles kapacitetsopbygning, fælles indkøb, indførelse af fælles standarder og alle andre foranstaltninger, som smidiggør samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning
 - c) at øge det interinstitutionelle samarbejde på nationalt plan mellem de nationale myndigheder, der har ansvaret for grænsekontrol eller for opgaver, der udføres ved grænserne, og at øge samarbejdet på EU-plan mellem medlemsstaterne eller mellem medlemsstaterne på den ene side og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer eller tredjelande på den anden side
 - d) at sikre en ensartet anvendelse af EU-retten vedrørende de ydre grænser, herunder ved at efterkomme henstillinger fra kvalitetskontrolmekanismer såsom Schengenevalueringsmekanismen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1053/2013, sårbarhedsvurderinger i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 og nationale kvalitetskontrolmekanismer
 - e) at oprette, drive og vedligeholde store IT-systemer i henhold til EU-retten på området grænseforvaltning, navnlig SIS, ETIAS, ind- og udrejsesystemet og Eurodac til grænseforvaltningsformål, herunder disse store IT-systemers interoperabilitet og deres kommunikationsinfrastruktur, og aktioner til forbedring af datakvaliteten og leveringen af oplysninger
 - f) at øge kapaciteten til at yde bistand til personer i havsnød og støtte eftersøgnings- og redningsoperationer i situationer, der kan opstå under en grænseovervågningsoperation til søs
 - g) at støtte eftersøgnings- og redningsoperationer i forbindelse med grænseovervågning til søs.
2. Instrumentet skal bidrage til det specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b), ved at fokusere på følgende gennemførelsesforanstaltninger:
 - a) at levere effektive og brugervenlige tjenester til visumansøgere, samtidig med at sikkerheden og integriteten i forbindelse med visumprocedurerne opretholdes, og med fuld respekt for ansøgernes og visumindehavernes menneskelige værdighed og integritet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008

- b) at støtte medlemsstaterne ved udstedelse af visa, herunder visa med begrænset territorial gyldighed, som omhandlet i artikel 25 i forordning (EF) nr. 810/2009, der er udstedt af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser
 - c) at sikre en ensartet anvendelse af EU-retten vedrørende visa, herunder videreudvikling og modernisering af den fælles visumpolitik
 - d) at udvikle forskellige former for samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med behandling af visuman søgninger
 - e) at oprette, drive og vedligeholde store IT-systemer i medfør af EU-retten på området for den fælles visumpolitik, navnlig VIS, herunder disse store IT-systemers interoperabilitet og deres kommunikationsinfrastruktur, og aktioner til forbedring af datakvaliteten og leveringen af oplysninger.
-

BILAG III

ANVENDELSESOMRÅDE FOR STØTTEN

1. Inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a), skal instrumentet navnlig støtte følgende:
- a) den infrastruktur, de bygninger, de systemer og de tjenester, der er nødvendige ved grænseovergangsstederne og til grænseovervågning mellem grænseovergangssteder
 - b) operativt udstyr, herunder transportmidler og IKT-systemer, som er nødvendige for at sikre en effektiv og sikker grænsekontrol ved grænseovergangssteder og til grænseovervågning, i overensstemmelse med de standarder, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har udarbejdet, hvor der findes sådanne standarder
 - c) uddannelse vedrørende eller bidrage til udviklingen af integreret europæisk grænseforvaltning, idet det tages hensyn til de operationelle behov og risikoanalyser, herunder udfordringer, der er identificeret i de henstillinger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 7, og fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder
 - d) udstationering af fælles forbindelsesofficerer i tredjelande i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1240 ⁽¹⁾ og udstationering af grænsevagter og andre relevante eksperter i medlemsstaterne eller fra en medlemsstat til et tredjeland, styrkelse af samarbejdet og den operationelle kapacitet i netværkene af eksperter, der fungerer som forbindelsesofficerer, og udvekslingen af bedste praksis og styrkelse af de europæiske netværk med henblik på at vurdere, støtte og udvikle Unionens politikker
 - e) udveksling af bedste praksis og ekspertise, undersøgelser, pilotprojekter og andre relevante aktioner for at gennemføre eller udvikle integreret europæisk grænseforvaltning, herunder foranstaltninger med henblik på at udvikle den europæiske grænse- og kystvagt såsom fælles kapacitetsopbygning, fælles indkøb, indførelse af fælles standarder og andre foranstaltninger, der smidiggør samarbejdet og koordineringen mellem Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og medlemsstaterne, og foranstaltninger vedrørende henvisning af sårbare personer, der har behov for bistand, og personer, der har behov for eller som ønsker at ansøge om international beskyttelse
 - f) aktioner med henblik på udvikling af innovative metoder eller anvendelse af nye teknologier, der vil kunne overføres til andre medlemsstater, navnlig anvendelsen af resultaterne af sikkerhedsforskningsprojekter, hvor dette ifølge Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, der handler i henhold til artikel 66 i forordning (EU) 2019/1896, bidrager til udviklingen af den europæiske grænse- og kystvagts operationelle kapacitet
 - g) forberedende, overvågningsmæssige, administrative og tekniske aktiviteter, der er nødvendige for at gennemføre politikkerne for de ydre grænser, herunder en styrkelse af forvaltningen af Schengenområdet ved at udvikle og gennemføre den evalueringsmekanisme, der blev oprettet ved forordning (EU) nr. 1053/2013 til at kontrollere anvendelsen af Schengenreglerne og forordning (EU) 2016/399, herunder udgifter til tjenesterejser for eksperter fra Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i besøg på stedet, og foranstaltninger for at efterkomme de henstillinger, der fremsættes efter en sårbarhedsvurdering foretaget af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896
 - h) aktioner til forbedring af datakvaliteten lagret i IKT-systemer og udøvelsen af den registreredes ret til oplysninger, indsigt i og berigtigelse og sletning af vedkommendes personoplysninger og til begrænsning af behandlingen heraf
 - i) identifikation, optagelse af fingeraftryk, registrering, sikkerhedskontrol, debriefing, tilvejebringelse af oplysninger, lægelig screening og sårbarhedsscreening og om nødvendigt lægebehandling samt henvisning af tredjelandsstatsborgere til de rette procedurer ved de ydre grænser
 - j) aktioner med henblik på at øge kendskabet til politikkerne vedrørende de ydre grænser blandt de berørte parter og den brede offentlighed, herunder institutionel informering om Unionens politiske prioriteter
 - k) udvikling af statistiske redskaber, metoder og indikatorer, der overholder princippet om ikkeforskelsbehandling

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1240 af 20. juni 2019 om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 88).

- l) operationel støtte til gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning.
2. Inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b), skal instrumentet navnlig støtte følgende:
- a) den infrastruktur og de bygninger, der er nødvendige for behandlingen af visumansøgninger og konsulært samarbejde, herunder sikkerhedsforanstaltninger, og andre aktioner med henblik på at forbedre kvaliteten af den service, der ydes til visumansøgere
 - b) det operative udstyr og de IKT-systemer, der er nødvendige for at behandle visumansøgninger og til konsulært samarbejde
 - c) uddannelse af konsulært og andet personale, som bidrager til den fælles visumpolitik og det konsulære samarbejde
 - d) udveksling af bedste praksis og eksperter, herunder udstationering af eksperter, samt styrkelse af kapaciteten i europæiske netværk til at vurdere, fremme, støtte og videreudvikle EU's politikker og mål
 - e) undersøgelser, pilotprojekter og andre relevante aktioner såsom aktioner med henblik på at forbedre den foreliggende viden via analyser, overvågning og evaluering
 - f) aktioner med henblik på at udvikle innovative metoder eller anvende nye teknologier, der vil kunne overføres til andre medlemsstater, navnlig projekter, der har til formål at teste og validere resultaterne af EU-finansierede forskningsprojekter
 - g) forberedende, overvågningsmæssige, administrative og tekniske aktiviteter, herunder en styrkelse af forvaltningen af Schengenområdet ved at udvikle og gennemføre den evalueringsmekanisme, der blev oprettet ved forordning (EU) nr. 1053/2013 til at kontrollere anvendelsen af Schengenreglerne, herunder udgifter til tjenesterejser for eksperter fra Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i besøg på stedet
 - h) aktiviteter til fremme af kendskabet til visumpolitikkerne blandt berørte parter og den brede offentlighed, herunder institutionel kommunikation om Unionens politiske prioriteter
 - i) udvikling af statistiske redskaber, metoder og indikatorer under overholdelse af princippet om ikkeforskelsbehandling
 - j) operationel støtte til gennemførelsen af den fælles visumpolitik
 - k) støtte til medlemsstaterne til udstedelse af visa, herunder visa med begrænset territorial gyldighed, som omhandlet artikel 25 i forordning (EF) nr. 810/2009, udstedt af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser.
3. Inden for rammerne af det politiske mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, skal instrumentet navnlig støtte følgende:
- a) infrastruktur og bygninger, der er nødvendige til store IT-systemer og tilknyttede kommunikationsinfrastrukturkomponenter
 - b) udstyr og kommunikationssystemer, der er nødvendige for at sikre, at store IT-systemer fungerer
 - c) uddannelses- og kommunikationsaktiviteter i relation til store IT-systemer
 - d) udviklingen og opgraderingen af store IT-systemer
 - e) undersøgelser, konceptbeviser, pilotprojekter og andre relevante aktioner i tilknytning til gennemførelsen af store IT-systemer, herunder deres interoperabilitet
 - f) aktioner med henblik på at udvikle innovative metoder eller anvende nye teknologier, der vil kunne overføres til andre medlemsstater, navnlig projekter, der har til formål at teste og validere resultaterne af EU-finansierede forskningsprojekter

- g) udviklingen af statistiske værktøjer, metoder og indikatorer til store IT-systemer for så vidt angår visa og grænseforvaltning, der overholder princippet om ikkeforskelsbehandling
 - h) aktioner til forbedring af datakvaliteten lagret i IKT-systemer og af udøvelsen af den registreredes ret til oplysninger, indsigt i og berigtigelse og sletning af vedkommendes personoplysninger og til begrænsning af behandlingen heraf
 - i) operationel støtte til gennemførelsen af store IT-systemer.
-

BILAG IV

AKTIONER, DER ER BERETTIGET TIL HØJERE MEDFINANSIERINGSSATSER I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 12, STK. 3, OG ARTIKEL 13, STK. 17

- 1) Køb af operativt udstyr gennem ordninger for offentlige indkøb sammen med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, som skal stilles til rådighed for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i forbindelse med dets operationelle aktiviteter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 14, i forordning (EU) 2019/1896.
- 2) Foranstaltninger til støtte for det interinstitutionelle samarbejde mellem en medlemsstat og et tilstødende tredjeland, med hvilket Unionen har en fælles land- eller søgrænse.
- 3) Udvikling af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ved at støtte nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning i at gennemføre foranstaltninger vedrørende fælles kapacitetsopbygning, fælles indkøb, indførelse af fælles standarder og alle andre foranstaltninger, som smidiggør samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning som skitseret i bilag II, punkt 1, litra b).
- 4) Fælles udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer som omhandlet i bilag III.
- 5) Foranstaltninger inden for rammerne af grænsekontrol, der forbedrer identifikationen af og øjeblikkelig støtte til ofre for menneskehandel, samt udvikling og støtte af passende henvisningsmekanismer for disse målgrupper og foranstaltninger inden for rammerne af grænsekontrol, der forbedrer det grænseoverskridende samarbejde for at afsløre menneskehandlere.
- 6) Udvikling af integrerede systemer til beskyttelse af børn ved de ydre grænser, herunder gennem tilstrækkelig uddannelse af personale og udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne og med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
- 7) Foranstaltninger med henblik på anvendelse, overførsel, afprøvning og validering af nye metoder eller teknologier, herunder pilotprojekter og opfølgingsforanstaltninger til EU-finansierede forskningsprojekter som omhandlet i bilag III, og foranstaltninger med henblik på højnelse af kvaliteten af data, der er lagret i IKT-systemer på området visumpolitik og grænser, og forbedring af udøvelsen af den registreredes ret til oplysninger, indsigt i og berigtigelse og sletning af vedkommendes personoplysninger og til begrænsning af behandlingen heraf i forbindelse med aktioner, der er omfattet af dette instruments anvendelsesområde.
- 8) Foranstaltninger rettet mod identifikation og henvisning af sårbare personer til beskyttelsestjenester og øjeblikkelig bistand til sådanne personer.
- 9) Foranstaltninger med henblik på etablering og drift af hotspotområder i medlemsstater, der står over for et eksisterende eller et potentielt ekstraordinært og uforholdsmæssigt stort migrationspres.
- 10) Videreudvikling af forskellige samarbejdsformer mellem medlemsstaterne ved behandling af visumansøgninger som skitseret i punkt 2, litra c), i bilag II.
- 11) Øge medlemsstaternes konsulære tilstedeværelse eller repræsentation i tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser i den i forordning (EU) 2018/1806 anvendte betydning, navnlig i tredjelande, hvor ingen medlemsstater på nuværende tidspunkt er tilstede.
- 12) Foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre IKT-systemers interoperabilitet.

BILAG V

CENTRALE PRÆSTATIONSINDIKATORER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 27, STK. 1**Det specifikke mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b)**

1. Antal aktiver, der er registreret i den pulje for teknisk udstyr, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning råder over
2. Antal aktiver, der stilles til rådighed for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning
3. Nationale myndigheders antal igangsatte/forbedrede samarbejdsformer med det nationale EUROSUR-koordinationsscenter
4. Antal grænsepassager gennem automatiserede grænsekontrollsystemer og elektroniske paskontroller
5. Antal efterkomne henstillinger som følge af Schengenevalueringer og sårbarhedsvurderinger på området grænseforvaltning
6. Antal deltagere, der tre måneder efter en uddannelsesaktivitet indberetter, at de anvender de færdigheder og kompetencer, de har erhvervet under denne uddannelsesaktivitet
7. Antal personer, der har ansøgt om international beskyttelse ved grænseovergangstederne
8. Antal personer, som grænsemyndighederne har nægtet indrejse.

Det specifikke mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b)

1. Antal nye/opgraderede konsulater uden for Schengenområdet:
 - 1.1. heraf antal konsulater, der opgraderes for at gøre dem mere brugervenlige for visumansøgere
 2. Antal efterkomne henstillinger som følge af Schengenevalueringer på området den fælles visumpolitik
 3. Antal visumansøgninger ved hjælp af digitale midler
 4. Antal igangsatte/forbedrede samarbejdsformer indført mellem medlemsstaterne i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger
 5. Antal deltagere, der tre måneder efter en uddannelsesaktivitet indberetter, at de anvender de færdigheder og kompetencer, de har erhvervet under denne uddannelsesaktivitet.
-

BILAG VI

INTERVENTIONSTYPER

TABEL 1: KODER FOR DE FORSKELLIGE INTERVENTIONSOMRÅDER

I. Integreret europæisk grænseforvaltning

001	Ind- og udrejsekontrol
002	Grænseovervågning — udstyr ved luftgrænser
003	Grænseovervågning — udstyr ved landgrænser
004	Grænseovervågning — udstyr ved søgrænser
005	Grænseovervågning — automatiserede grænseovervågningssystemer
006	Grænseovervågning — andre foranstaltninger
007	Tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet vedrørende grænsekontrol
008	Situationskendskab og udveksling af oplysninger
009	Risikoanalyser
010	Behandling af data og oplysninger
011	Hotspotområder
012	Foranstaltninger vedrørende identifikation og henvisning af sårbare personer
013	Foranstaltninger vedrørende identifikation og henvisning af personer, der har behov for eller som ønsker at ansøge om international beskyttelse
014	Udvikling af den europæiske grænse- og kystvagt
015	Interinstitutionelt samarbejde — på nationalt plan
016	Interinstitutionelt samarbejde — på EU-plan
017	Interinstitutionelt samarbejde — med tredjelande
018	Fælles udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer
019	Store IT-systemer — Eurodac til grænseforvaltningsformål
020	Store IT-systemer — ind- og udrejsesystemet
021	Store IT-systemer — EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) — andet
022	Store IT-systemer — EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) — artikel 85, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240
023	Store IT-systemer — EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) — artikel 85, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240
024	Store IT-systemer — Schengeninformationssystemet (SIS)

TABEL 1: KODER FOR DE FORSKELLIGE INTERVENTIONSOMRÅDER

025	Store IT-systemer — interoperabilitet
026	Operationel støtte — integreret grænseforvaltning
027	Operationel støtte — store IT-systemer til grænseforvaltningsformål
028	Operationel støtte — den særlige transitordning
029	Datakvalitet og registreredes ret til oplysninger, indsigt i og berigtigelse eller sletning af deres personoplysninger og til begrænsning af behandlingen heraf

II. Den fælles visumpolitik

001	Forbedre behandlingen af visumansøgninger
002	Forbedre effektiviteten, brugervenligheden og sikkerheden på konsulaterne
003	Dokumentsikkerhed/dokumentrådgivere
004	Konsulært samarbejde
005	Konsulær dækning
006	Store IT-systemer — visuminformationssystemet (VIS)
007	Andre IKT-systemer til behandling af visumansøgninger
008	Operationel støtte — den fælles visumpolitik
009	Operationel støtte — store IT-systemer til behandling af visumansøgninger
010	Operationel støtte — den særlige transitordning
011	Udstedelse af visa med begrænset territorial gyldighed
012	Datakvalitet og registreredes ret til oplysninger, indsigt i og berigtigelse eller sletning af deres personoplysninger og til begrænsning af behandlingen heraf

III. Teknisk bistand

001	Information og kommunikation
002	Forberedelse, gennemførelse, overvågning og kontrol
003	Evaluerings og undersøgelser, dataindsamling
004	Kapacitetsopbygning

TABEL 2: KODER FOR DE FORSKELLIGE TYPER AKTIONER

001	Infrastruktur og bygninger
002	Transportmidler
003	Andet operativt udstyr
004	Kommunikationssystemer
005	IT-systemer
006	Uddannelse
007	Udveksling af bedste praksis — mellem medlemsstaterne
008	Udveksling af bedste praksis — med tredjelande
009	Udsendelse af eksperter
010	Undersøgelser, konceptbeviser, pilotprojekter og lignende aktioner
011	Kommunikationsaktiviteter
012	Udvikling af statistiske redskaber, metoder og indikatorer
013	Anvendelse af eller anden opfølgning på forskningsprojekter

TABEL 3: KODER FOR GENNEMFØRELSEN

001	Aktioner omfattet af artikel 12, stk. 1
002	Specifikke aktioner
003	Aktioner opført på listen i bilag IV
004	Operationel støtte
005	Aktioner omfattet af artikel 12, stk. 5
006	Krisebistand

TABEL 4: KODER FOR SÆRLIGE TEMAER

001	Samarbejde med tredjelande
002	Aktioner i eller i relation til tredjelande
003	Gennemførelse af henstillinger som følge af Schengenevalueringer
004	Gennemførelse af henstillinger som følge af sårbarhedsvurderinger
005	Aktioner, som støtter udviklingen og driften af Eurosur
006	Ingen af de ovenstående

BILAG VII

UDGIFTER BERETTIGET TIL OPERATIONEL STØTTE

a) Inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a), skal operationel støtte dække følgende omkostninger, i det omfang de ikke dækkes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i forbindelse med dets operationelle aktiviteter:

- 1) personaleomkostninger, herunder til uddannelse
- 2) vedligeholdelse og reparation af udstyr og infrastruktur
- 3) omkostninger til tjenesteydelser inden for rammerne af denne forordning
- 4) løbende driftsomkostninger
- 5) omkostninger i forbindelse med fast ejendom, herunder leje og afskrivning.

En værtsmedlemsstat i den i artikel 2, nr. 20), i forordning (EU) 2019/189 anvendte betydning kan anvende operationel støtte til at dække sine egne driftsomkostninger ved deltagelse i de operationelle aktiviteter, der er omhandlet i nævnte nummer, og som falder inden for anvendelsesområdet for nærværende forordning, eller med henblik på kontrolaktiviteter ved sine nationale grænser.

b) Inden for det specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b), skal den operationelle støtte dække:

- 1) personaleomkostninger, herunder til uddannelse
- 2) omkostninger til tjenesteydelser
- 3) vedligeholdelse og reparation af udstyr og infrastruktur
- 4) omkostninger i forbindelse med fast ejendom, herunder leje og afskrivning.

c) Inden for det politiske mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, skal operationel støtte til store IT-systemer dække:

- 1) personaleomkostninger, herunder til uddannelse
- 2) operationel forvaltning og vedligeholdelse af store IT-systemer og deres kommunikationsinfrastruktur, herunder disse systemers interoperabilitet og leje af sikre lokaler.

d) Foruden dækning af omkostningerne i dette bilags litra a), b) og c) skal operationel støtte inden for rammerne af Litauens program yde støtte i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1.

BILAG VIII

OUTPUT- OG RESULTATINDIKATORER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 27, STK. 3

Det specifikke mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra a)*Outputindikatorer*

1. Antal aktiver indkøbt til grænseovergangssteder
 - 1.1. heraf antal automatiserede grænsekontrollsystemer/selvbetjeningssystemer/indkøbte elektroniske paskontroller
2. Antal vedligeholdte/reparerede infrastrukturelementer
3. Antal støttede hotspotområder
4. Antal opførte/opgraderede faciliteter til grænseovergangssteder
5. Antal indkøbte luftfartøjer
 - 5.1. heraf antal indkøbte ubemandede luftfartøjer
6. Antal indkøbte søtransportmidler
7. Antal landtransportmidler
8. Antal deltagere, der har modtaget støtte
 - 8.1. heraf antal deltagere i uddannelsesaktiviteter
9. Antal indvandringsforbindelsesofficerer udsendt til tredjelande
10. Antal IT-funktionaliteter, der er udviklet/opretholdt/opgraderet
11. Antal udviklede/opretholdt/opgraderede store IT-systemer
 - 11.1. heraf antal udviklede store IT-systemer
12. Antal samarbejdsprojekter med tredjelande
13. Antal personer, der har ansøgt om international beskyttelse ved grænseovergangsstederne

Resultatindikatorer

14. Antal aktiver, der er registreret i den pulje for teknisk udstyr, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning råder over
15. Antal aktiver, der stilles til rådighed for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning
16. Nationale myndigheders antal igangsatte/forbedrede samarbejdsformer med det nationale EUROSUR-koordinationsscenter
17. Antal grænsepassager gennem automatiserede grænsekontrollsystemer og elektroniske paskontroller
18. Antal efterkomne henstillinger som følge af Schengenevalueringer og sårbarhedsvurderinger på området grænseforvaltning
19. Antal deltagere, der tre måneder efter en uddannelsesaktivitet indberetter, at de anvender de færdigheder og kompetencer, de har erhvervet under denne uddannelsesaktivitet
20. Antal personer, som grænsemyndighederne har nægtet indrejse

Det specifikke mål fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b)*Outputindikatorer*

1. Antal projekter til støtte for digitalisering af behandlingen af visumansøgninger

2. Antal deltagere, der har modtaget støtte
 - 2.1. heraf antal deltagere i uddannelsesaktiviteter
3. Antal medarbejdere udsendt til konsulater i tredjelande
 - 3.1. heraf antal medarbejdere udsendt til behandling af visumansøgninger
4. Antal IT-funktionaliteter, der er udviklet/opretholdt/opgraderet
5. Antal udviklede/opretholdte/opgraderede store IT-systemer
 - 5.1. heraf antal udviklede store IT-systemer
6. Antal vedligeholdte/reparererede infrastrukturelementer
7. Antal faste ejendomme, der er lejet/afskrevet

Resultatindikatorer

8. Antal nye/opgraderede konsulater uden for Schengenområdet
 - 8.1. heraf antal konsulater, der opgraderes for at gøre dem mere brugervenlige for visumansøgere
 9. Antal efterkomne henstillinger som følge af Schengenevalueringer på området den fælles visumpolitik
 10. Antal visumansøgninger ved hjælp af digitale midler
 11. Antal igangsatte/forbedrede samarbejdsformer indført mellem medlemsstaterne i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger
 12. Antal deltagere, der tre måneder efter en uddannelsesaktivitet indberetter, at de anvender de færdigheder og kompetencer, de har erhvervet under denne uddannelsesaktivitet.
-

Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) 29/2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning

(2021/C 265/02)

I. INDLEDNING

1. Den 13. juni 2018 fremsatte Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visa som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »IGFV« eller »instrumentet«) inden for udgiftsområde 4 (Migration og grænseforvaltning) i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027.
2. Europa-Parlamentet fastlagde sin førstebehandlingsholdning ⁽²⁾ på plenarmødet den 13. marts 2019.
3. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 17. oktober 2018 ⁽³⁾.
4. Regionsudvalget afgav ikke udtalelse om dette instrument.
5. Den 7. juni 2019 vedtog Rådet en delvis generel indstilling ⁽⁴⁾, der tjente som et indledende mandat til forhandlinger med Europa-Parlamentet. Den 12. oktober 2020 vedtog Rådet en fuldstændig generel indstilling ⁽⁵⁾ til ovennævnte forslag.
6. Medlovgiverne indledte forhandlinger i andet halvår 2019. På trilog den 10. december 2020 indgik medlovgiverne en foreløbig aftale, som blev forelagt på mødet i De Faste Repræsentanternes Komité den 16. december 2020 ⁽⁶⁾. Arbejdet fortsatte i 2021 med henblik på at afslutte arbejdet med betragtninger, terminologi og bestemmelser med tilbagevirkende kraft for at sikre kontinuitet med hensyn til finansiering og indikatorer.
7. De Faste Repræsentanternes Komité analyserede den endelige kompromistekst ⁽⁷⁾ med henblik på enighed på mødet den 24. februar 2021.
8. Den 1. marts 2021 bekræftede Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) den politiske enighed. Formanden for LIBE-udvalget sendte en skrivelse til formanden for De Faste Repræsentanternes Komité, hvori vedkommende bekræftede, at hvis Rådet godkender teksten ved førstebehandlingen efter jurist-lingvisternes gennemgang, vil Parlamentet godkende Rådets holdning ved andenbehandlingen.
9. De Faste Repræsentanternes Komité bekræftede den politiske enighed ⁽⁸⁾ på mødet den 10. marts 2021.

II. FORMÅL

10. Det politiske mål med instrumentet er at sørge for en stærk og effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser og samtidig sikre fri bevægelighed for personer og grundlæggende rettigheder og derved bidrage til at garantere et højt sikkerhedsniveau i Unionen.
11. Instrumentet vil bidrage til følgende specifikke mål: i) at støtte en effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser for at lette lovlig passage af grænserne, forhindre og opdage ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet samt effektivt forvalte migrationsstrømmene ii) at støtte den fælles visumpolitik for at sikre en harmoniseret tilgang til udstedelse af visa og lette lovlig rejseaktivitet og samtidig bidrage til at forebygge migrations- og sikkerhedsrelaterede risici.

⁽¹⁾ 10151/18 + ADD 1 + ADD 1 COR 1.

⁽²⁾ 7403/19 (EUT C 23 af 21.1.2021, s. 406).

⁽³⁾ 13606/18 (EUT C 62 af 15.2.2019, s. 184).

⁽⁴⁾ 10141/19.

⁽⁵⁾ 11943/20.

⁽⁶⁾ 13863/20.

⁽⁷⁾ 6105/21.

⁽⁸⁾ 6690/21.

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

12. Europa-Parlamentet og Rådet førte forhandlinger med henblik på at indgå en aftale på tidspunktet for Rådets førstebehandlingsholdning (»tidlig andenbehandlingsaftale«).
13. Teksten til Rådets førstebehandlingsholdning afspejler det kompromis, der blev opnået under forhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet med støtte fra Kommissionen. Hovedelementerne i dette kompromis er sammenfattet nedenfor.
14. Udstyr til flere formål. Medlovgiverne blev enige om, at aktiver købt med et finansielt bidrag fra instrumentet fortsat vil være til rådighed til anvendelse på andre områder, herunder til told og maritime operationer eller til at nå målene for de to andre fonde på området indre anliggender (AMIF og FIS), forudsat at de ikke overstiger 30 % af den samlede periode for anvendelsen af aktiverne.
15. Minimumsniveau for udgifter til visumpolitik. Medlovgiverne blev enige om at fastsætte en bindende procentsats på mindst 10 % af medlemsstaternes programmer til dækning af udgifter i forbindelse med dette specifikke mål. Denne bindende procentsats vil ikke finde anvendelse på den tematiske facilitet. Medlemsstaterne vil kun have mulighed for at afvige fra minimumsprocentsatsen, hvis deres programmer indeholder en detaljeret redegørelse.
16. Aktioner i og i relation til tredjelande. Medlovgiverne blev enige om, at instrumentet vil have den nødvendige grad af fleksibilitet til aktioner, der støtter dets mål, uanset om de gennemføres inden for eller uden for Unionens grænser. Disse aktioner vil skulle gennemføres i synergi og sammenhæng med andre aktioner uden for Unionen, der støttes via andre EU-instrumenter.
17. EU-agenturers rolle. Der vil blive taget hensyn til de relevante EU-agenturers viden og ekspertise, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder, for så vidt angår deres kompetenceområder i forbindelse med udarbejdelsen af medlemsstaternes programmer. De kan også høres af Kommissionen om aktioner, der er omfattet af operationel støtte, hvor agenturerne har særlig ekspertise, og vedrørende overvågnings- og evalueringsopgaver.
18. Bestemmelser om grundlæggende rettigheder. Bestemmelserne om grundlæggende rettigheder er blevet strømlinet i hele retsakten. I denne forbindelse blev en ny artikel om »ikkeforskelsbehandling og respekt for de grundlæggende rettigheder« indført i forordningen.
19. Budgetsupplement. Medlovgiverne nåede til enighed om en yderligere tildeling på højst 1 mia. EUR i 2018-priser, som skal tildeles den tematiske facilitet i overensstemmelse med artikel 5 i og bilag II til FFR-forordningen.
20. Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Medlovgiverne blev enige om, at Kommissionens arbejdsprogrammer vil blive vedtaget ved gennemførelsesretsakter (undersøgelelsesprocedure), og at bilag III (anvendelsesområde for støtten) vil blive ændret ved hjælp af en delegeret retsakt.
21. Aktioner, der er berettiget til højere medfinansieringssatser. Nogle aktioner blev betragtet som en prioritet, og deres medfinansieringssatser blev forhøjet. De omfatter øjeblikkelig støtte til ofre for menneskehandel, udvikling af integrerede systemer til beskyttelse af børn ved de ydre grænser, foranstaltninger rettet mod identifikation af sårbare personer, øjeblikkelig bistand til sådanne personer og henvisning af dem til beskyttelsestjenester, ETIAS-driftsomkostninger, foranstaltninger med henblik på højnelse af kvaliteten af data, der er lagret i IKT-systemer på området visumpolitik og grænser, samt foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre IKT-systemers interoperabilitet.
22. Operationel støtte. Den højeste procentsats for operationel støtte blev forhøjet til 33 % af det beløb, der tildeles programmet. Omkostninger i forbindelse med uddannelsesaktiviteter og fast ejendom vil blive dækket for så vidt angår både mål, grænser og visa, hvilket udvider det oprindelige anvendelsesområde, som Kommissionen har foreslået.
23. Blandingsoperationer. Medlovgiverne besluttede ikke at medtage muligheden for at anvende denne type finansiell støtte fra instrumentet.
24. Overførsel af midler (horisontal). Der blev indført en modtagelsesklausul for at tage højde for en eventuel overførsel til instrumentet efter anmodning fra medlemsstaterne på op til 5 % af den oprindelige tildeling fra midlerne i forordningen om fælles bestemmelser under delt forvaltning.
25. Forfinansiering (horisontal). Der blev opnået enighed om specifikke forfinansieringssatser for instrumentet, som afviger fra forordningen om fælles bestemmelser.

26. Kontrol og revision af projekter, der gennemføres af internationale organisationer (horisontal). Som en fravigelse fra forordningen om fælles bestemmelser blev der opnået enighed om en ny artikel for at lette medlemsstaternes arbejde med internationale organisationer under delt forvaltning uden at ændre deres forpligtelse til at sikre lovlighed og formel rigtighed af udgifter, der anmeldes til Kommissionen.

IV. KONKLUSION

27. Rådets førstebehandlingsholdning afspejler det kompromis, som Rådet og Europa-Parlamentet nåede til enighed om med støtte fra Kommissionen.
28. Rådet mener, at dets førstebehandlingsholdning udgør et afbalanceret kompromis, og at den nye forordning, når den er vedtaget, vil spille en central rolle med hensyn til at sørge for en stærk og effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser og samtidig sikre fri bevægelighed for personer og grundlæggende rettigheder, hvorved den bidrager til at garantere et højt sikkerhedsniveau i Unionen.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA